

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel
& Kongre Merkezi
Belek/Antalya

BİLDİRİ KİTAPÇIĞI

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

Saygıdeğer meslektaşlarım,

Sizleri, 16-18 Ocak 2026 tarihleri arasında **Antalya/Belek Cornelia Diamond Golf Resort & Spa Otel**'de gerçekleşecek olan “**Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular**” konulu **Türk Oftalmoloji Derneği 47. Kış Sempozyumu**’na davet etmekten onur ve mutluluk duyuyorum.

Günümüzde refraktif cerrahi, hem teknolojik gelişmeler hem de hasta beklentilerindeki artış sayesinde, göz hekimliğinin en dinamik alanlarından biri hâline gelmiştir. Miyopi, hipermetropi ve astigmatizmanın yanı sıra presbiyopinin tedavisinde de giderek genişleyen endikasyonlar, cerrahlara daha fazla seçenek ve kombinasyon stratejisi sunmaktadır.

Lazer refraktif cerrahide, korneal yüzey ablasyonlarının optimize edilmesi, **topografi ve wavefront** rehberli ablasyon profillerinin yaygınlaşması, yüksek düzeltmelerde dahi daha öngörülebilir sonuçlar elde etmemizi sağlamaktadır. **Lentiküler Ekstraksiyon (LE)** gibi minimal invaziv tekniklerin daha konforlu iyileşme süreçleri ve biyomekanik avantajlarla öne çıkması, cerrahi paradigmayı önemli ölçüde değiştirmiştir.

Lens temelli refraktif çözümlerde ise **güncel fakik IOL tasarımları**, genişletilmiş güvenlik profilleri ve yüksek görsel kalite ile özellikle yüksek ametropilerde güçlü bir alternatif oluşturmaktadır. Ayrıca **premium göz içi lensleri**, presbiyop cerrahisinde kişiye özgü modüler yaklaşımları beraberinde getirmektedir.

Sonuç olarak, refraktif cerrahi yalnızca görmeyi düzeltmekten ibaret değildir. Kişiye özel tedavi planlaması, oküler yüzey optimizasyonu, biyomekanik değerlendirme ve gelişmiş teknolojilerin entegrasyonu sayesinde yüksek hasta memnuniyetine sahip, güvenli ve öngörülebilir sonuçlara ulaşmak mümkün hâle gelmiştir.

Sempozyumun düzenlenmesinde ve bilimsel programın hazırlanmasında emeği geçen TOD Konya-Antalya Şubesi Yönetim Kurulu Üyeleri’ne, TOD Başkanımız Sayın Prof. Dr. Huban Atilla, TOD Genel Sekreterimiz Prof. Dr. Kıvanç Güngör ve MYK üyelerine, bilgi ve deneyimlerini bizimle paylaşmak üzere davetimizi kabul edip bizleri onurlandıran tüm konuşmacılara, sponsorluklarıyla destek veren katılımcı firmalara, özverili ve titiz çalışmalarından dolayı Unicon Mice Kongre ve Organizasyon firması ve çalışanlarına teşekkür ederim.

Hepimize verimli ve bilimsel açıdan ilham verici bir toplantı diliyorum.

Saygılarımla,

Prof. Dr. Mehmet Bulut

TOD Konya-Antalya Şube Başkanı

TOD Konya-Antalya Şube Yönetim Kurulu Adına

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ GENEL MERKEZ YÖNETİM

TOD Onursal Başkanı

Dr. T. Reha Ersöz

TOD Genel Başkanı

Dr. Kıvanç Güngör

TOD Genel Sekreteri / Gelecek Dönem Genel Başkanı

Dr. Fatih Mehmet Mutlu

TOD Genel Merkez Saymanı

Dr. Hakan Özdemir

TOD Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Yaşar Duranoğlu

Dr. Sait Eğrilmez

Dr. S. Uğur Keklikçi

Dr. Onur Konuk

Dr. Hakan Özdemir

Dr. Gamze Uçan Gündüz

Dr. Tekin Yaşar

Dr. Gürsel Yılmaz

Dr. Nurşen Yüksel

TOD İnternet Sorumlusu

Dr. Kıvanç Güngör

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ KONYA – ANTALYA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

TOD Konya – Antalya Şube Başkanı

Dr. Mehmet Bulut

TOD Konya – Antalya Şube Sekreteri

Dr. Berna Doğan

TOD Konya – Antalya Şube Saymanı

Dr. Emin Utku Altındal

TOD Konya – Antalya Şube Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Semra Acer

Dr. Emin Utku Altındal

Dr. Mehmet Bulut

Dr. Berna Doğan

Dr. Mehmet Erkan Doğan

Dr. Hamidu Hamisi Gobeka

Dr. Şaban Gönül

Dr. Hatice Deniz İlhan

Dr. Refik Oltulu

Dr. Muammer Özçimen

Dr. Fikret Uçar

16 OCAK 2026, CUMA

SALON A		
11:00-12:00	PANEL 1 - AKILCI İLAÇ KULLANIMI	
	Moderatör: Mehmet Bulut, Berna Doğan	
	Topikal İlaçların Komplikasyonu	Refik Oltulu
	Çocuklarda Akılcı İlaç Kullanımı	Semra Acer
	İntravitreal İlaçların Komplikasyonu	Mehmet Bulut
	Sistemik İlaçların Oküler Yan Etkileri	Berna Doğan
12:00-13:15	ÖĞLE YEMEĞİ	
13:15-14:15	PANEL 2 - REFRAKTİF CERRAHİDE TEMEL PRENSİPLER	
	Moderatör: M. Necdet Cinhüseyinoğlu, Emrullah Taşındı	
	Kapsamlı Preoperatif Değerlendirme ve Hasta Seçimi	Bengü Ekinci Köktekir
	Korneal Topografi ve Tomografi	Yusuf Berk Akbaş
	Epitel Haritalamanın Yeri	Evin Şingar
	Korneal Biyomekanik Ölçümlerin Değerlendirilmesi	Semra Akkaya Turhan
14:15-15:00	ESSİLOR UYDU SEMPOZYUMU - MİYOPİ KONTROLÜNDE SON GELİŞMELER	
	Moderatör: Yaşar Duranoğlu	
	Miyopi Neden Kontrol Edilmeli	Yaşar Duranoğlu
	Miyopi Kontrolü Gözlük Camlarında En Son Yenilikler	Ayça Sarı
15:00-15:15	KAHVE MOLASI	
15:15-16:15	PANEL 3 - KORNEAL REFRAKTİF CERRAHİDE GÜNCEL TEKNİKLER	
	Moderatör: Sait Eğrilmez, Mustafa Ünal	
	Yüzey Ablasyonu: PRK ve Transepitelyal PRK	Mustafa Ünal
	Femtosaniye LASIK	Kuddusi Erkılıç
	Topo-Guided / Wavefront-Guided Tedaviler ve Kişiselleştirilmiş Tedaviler	Koray Budak
	KLEX (Keratorefraktif Lentikül Ekstraksyonu)	Bülent Köse
16:15-16:30	KONFERANS 1 - KURU GÖZDE GÜNCEL YAKLAŞIM	
	Moderatör: Ayşe Burcu	
	Kuru Gözde Güncel Yaklaşım	Rana Altan Yayıcioğlu

16 OCAK 2026, CUMA

16:30–18:15	SERBEST BİLDİRİLER – 1	
	Moderatör: Refik Oltulu, Devrim Toslak	
SS-01	Az Görme ve Rehabilitasyonu Polikliniğinde Yazılan Reçetelerin Temin ve Kullanım Oranları	Melek Mutlu Sönmez
SS-02	Katarakt Cerrahisinin Depresyon, Umutsuzluk ve Görmeye Bağlı Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi	Tunahan Akyol
SS-03	Miyopi Progresyon Kontrolünde Defokus Gözlük Camları ile %0.05'lik Atropinin Etkinliğinin Karşılaştırılması: 2 Yıllık Sonuçlar	Nida Yünlü
SS-04	Türkiye'deki Göz Hastalıkları Hekimlerinin Kendi Refraktif Cerrahileri için Seçimleri	Bekir Ayyıldız
SS-05	Refraktif Cerrahi Hakkında Yapay Zekâ Modellerinin Verdiği Yanıtların Okunabilirlik, Dil Yapısı ve Literatür Uyumluluğu Açısından Karşılaştırılması: ChatGPT 5.1, Gemini ve Copilot	Hasan Burhanettin Kaptı
SS-06	Miyopik Astigmatizma Tedavisinde VISUMAX 800 ile SMILE ve Femtosaniye LASIK'ın Karşılaştırmalı Etkinliği	Mevlüt Celal Öcal
SS-07	FS-LASIK ve PRK Uygulanan Gözlerde Cerrahi Öncesi ve Sonrası Chord μ ve Chord α Değişimlerinin Karşılaştırılması	Beyza Yalçın
SS-09	Yamane Tekniği ile Sütürsüz Skleral Fiksasyonda Dört Göz İçi Lens Gücü Hesaplama Formülünün Refraktif Öngörü Doğruluğunun Karşılaştırılması	Fahri Onur Aydın
SS-10	Yamane Tekniği ile İntraskleral Haptik Fiksasyonunun Çeşitli Endikasyonlardaki Klinik Sonuçları	Alper Can Yılmaz
SS-11	Generalize Zonüler Zayıflık İçin İris Retraktörleri Kullanılarak Beş Noktalı Kapsül ve İris Stabilizasyonu: Retrospektif Bir Çalışma	Emine Çakar
SS-12	Iol Master 700 Ön Segment OCT Görüntülerine Dayalı Yapay Zeka Destekli Katarakt Derecelendirilmesi: Genişletilmiş Örneklemli Pilot Çalışma	Kübra Erdoğan
SS-13	“SMILE” (Small Incision Lenticule Extraction) Literatürünün 15 Yıllık Bibliyometrik Analizi: Ulusal ve Uluslararası Yayınların Değerlendirilmesi	Işılso Ezgi Uluişik

17 OCAK 2026, CUMARTESİ

SALON A

08:00-09:00	SERBEST BİLDİRİLER - 2	
	Moderatör: Yusuf Akar, Deniz Turgut Çoban	
SS-14	Kronik Progresif Eksternal Oftalmopleji Hastalarında Uzun Dönem Cerrahi Sonuçlar ve Genetik Bulguların Değerlendirilmesi	Serap Yıldız
SS-15	İdiyopatik Orbita Miyoziti Deneyimimiz: Klinik Özellikler ve Tedavi Sonuçları	Zeynep Özer Özcan
SS-16	Miyopide Koroidal Çöküşün Haritalanması: 178 Gözde SS-OCTA ile Nicel Değerlendirme	Gökhan Çelik
SS-17	Naif Graves Hastalarında Erken Retinal Mikrovasküler Değişiklikler: Hormon ve Otoimmün Yanıtla İlişkisi	Müge Toprak
SS-18	Yüz Üstü Pozisyon Verilemeyen Makula Deliklerinde Üst Temporal ILM Flap Tekniğinin Cerrahi Başarıya Etkisi	Fikret Uçar
SS-19	Retina Dekolmanı Cerrahisi Sonrası Irvine–Gass Sendromu İnsidansı: Kombine ve Psödotakik Olguların Karşılaştırılması	Ömer Faruk Boğazlıyan
SS-20	Primer Açık Açılı Glokom Hastalarında Trabekülektomi Cerrahisinin Schlemm Kanalı Üzerine Morfolojik Etkileri	Esmâ Büşra Bayramoğlu
SS-21	Açık Açılı Glokomda Kahook Dual Blade Gonyotomisi ile Gonyoskopi Yardımlı Transluminal Trabekülotominin Bir Yıllık Cerrahi Sonuçlarının Karşılaştırılması	Gülşah Gümüş Akgün
SS-22	Açık Açılı Glokomda MVR Bıçak ile 90° İnferonazal Sektörel Gonyotomi: İki Yıllık Sonuçlarımız	Mahmut Asfuroglu
SS-23	Aksiyel Uzunluk Düzeltmesinin RSLT Ölçüm Doğruluğuna Etkisi: Üç farklı OCT Sisteminin Karşılaştırmalı Analizi	Ayşegül Eren
09:00-10:00	PANEL 4 – KORNEAL REFRAKTİF CERRAHİDE KOMPLİKASYON YÖNETİMLERİ	
	Moderatör: Ömer Faruk Yılmaz, Banu Coşar	
	PRK ile ilişkili komplikasyonlar	Faik Oruçoğlu
	LASIK ile ilişkili komplikasyonlar	Esra Karaca
	KLEX (Keratorefraktif Lentikül Ekstraksiyonu) ile ilişkili komplikasyonlar	Yusuf Koçluk
	Postoperatif Ektazi ve Mutsuz Hasta Yönetimi	Banu Coşar

17 OCAK 2026, CUMARTESİ

10:00-10:15	KAHVE MOLASI	
10:15-11:00	J&JUYDU SEMPOZYUMU - REFRAKTİF CERRAHİDE SON TEKNOLOJİLER	
	Moderatör: İzzet Can	
	FemtoLASIK'ten SILK'e: Femtosaniye Lazer Destekli Kornea Refraktif Cerrahisinde Başarı	Banu Coşar
	IOL Teknolojileri " EDOF İlk Tercih mi Alternatif mi ?	Cüneyt Özmen
11:00-12:00	Gözlük Bağımsızlık İlk Tercih mi Alternatif mi ?	Uğur Ünsal
	PANEL 5 - FAKİK GÖZİÇİ LENSLEŞİMLERİ VE KOMPLİKASYONLARI	
	Moderatör: Ümit Kamaş, Mehmet Baykara	
	Hasta Seçimi ve Preoperatif Planlama	Fikret Uçar
	Cerrahi Yöntem	Ümit Kamaş
	Erken ve Geç Dönem Komplikasyonlar	Alper Ağca
12:00-12:30	Fakik Göziçi Lenslerde Yeni Gelişmeler	Levent Akçay
	KONFERANS 2 - REFRAKTİF CERRAHİ GEÇİRMİŞ OLGULARDA GLOKOM YÖNETİMİ	
	Moderatör: Kıvanç Güngör	
12:30-13:30	Refraktif Cerrahi Geçirmiş Olgularda Glukom	Atilla Bayer
	ÖĞLE YEMEĞİ	
13.30-13.45	AÇILIŞ	
13:45-14:45	PANEL 6 - ÖZELLİKLİ OLGULARDA REFRAKTİF CERRAHİ	
	Moderatör: Akif Özdamar, Yusuf Yıldırım	
	İnce Kornea ve Yüksek Refraktif Kusurlarda Tedavi Yaklaşımı	Yusuf Yıldırım
	Düzensiz Kornea ve Subklinik Keratokonusu Refraktif Cerrahi	Fırat Helvacioğlu
	Kuru Göz, Otoimmün ve Sistemik Hastalıklarda Refraktif Cerrahi	Cüneyt Özmen
	Tekrarlayan Tedavi ve Revizyon Yaklaşımları	Haluk Talu
14:45-15:30	ALCON UYDU SEMPOZYUMU - KİŞİYE ÖZEL İNOVATİF ÇÖZÜM: INNOVEYES	
	Moderatör: Akif Özdamar	
	Refraktif Cerrahide Premium Teknoloji	Mehmet Kalinoğlu
	Kişiyeye Özel Refraktif Cerrahi	Sissimos Lemonis
	Refraksiyon Düzeltme Ameliyatlarında Tedavi Yaklaşımları ve Postoperatif Değerlendirme - Online -	David Allamby

17 OCAK 2026, CUMARTESİ

15:30-16:45	PANEL 7 - REFRAKTİF LENS DEĞİŞİMİNDE GÜNCEL YAKLAŞIMLAR	
	Moderatör: Osman Şevki Aslan, Yonca Aydın Akova	
	Hasta Seçimi ve Preoperatif Değerlendirme	Başak Bostancı
	EDOF Lensler	İzzet Can
	Trifokal Lensler	Yonca Aydın Akova
	Hangi Hastaya Hangi Lens?	İlker Toker
16:45-16:45	KAHVE MOLASI	
16:45-17:30	ALCON UYDU SEMPOZYUMU	
	KATARAKT VE REKRAFTİF CERRAHİDE OKÜLER YÜZEY REHABİLİTASYONU	
		Melis Palamar Onay
		Yusuf Yıldırım
17:30-18:30	PANEL 8 - PRESBİYOPIK LENS DEĞİŞİMİNDE ÖNEMLİ BAŞLIKLAR	
	Moderatör: Kazım Devranoğlu, Altan Atakan Özcan	
	Refraktif Cerrahi Geçirmiş Hastalarda Şeffaf Lens Cerrahisi	Baha Toygar
	Preoperatif Astigmatizmanın Yönetimi	Hasan Ali Bayhan
	Postoperatif Rezidüel Refraktif Kusurlara Yaklaşım	Tamer Takmaz
	Mutsuz Hasta ve Yönetimi	Zeki Tunç

18 OCAK 2026, PAZAR

SALON A

08:00-09:30	SERBEST BİLDİRİLER - 3	
	Moderatör: Özlem Evren Kemer, Fikret Uçar	
SS-24	Kornea Ektazilerinde Özel Tasarım Yumuşak Kontakt Lens Uygulamasının Görsel Performansı: Kon Tipi ve Tomografik Belirteçlerle İlişkisi	Burcu Nurözler Tabakcı
SS-25	Skleral Lens Uygulamasında Vault Haritalaması İçin Bir Görüntü İşleme Algoritması	Oguz Kaan Kutucu
SS-26	Refraktif Cerrahi Adayı Sağlık Çalışanlarında Kontakt Lens Kullanım Alışkanlıkları ve Oküler Konforun İncelenmesi	Zeynep Gizem Bayram
SS-27	Genç Erişkinlerde Günlük Ekran Süresinin Konjonktival Hiperemi ve Mikrovasküler Yapılar Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi	Emine Betül Akbaş Özyürek
SS-28	Kuru Gözde Tetikleyici Mekanizma Olarak Bakteriyel Protein-Göz Proteini Moleküler Mimikrisi: TM-align ve HLA Docking Temelli İmmünoinformatik Bir Analiz	Gizem Genç
SS-29	Korneal hastalıklarda genetik bulgular: Keratokonus olgularında gen-fenotip ilişkisi	Esra Kızıldağ Ozbay
SS-30	Pediyatrik Keratokonusta Keratoplasti Sonrası Uzun Dönem Korneal Topografi ve Aberometri Sonuçlarının Değerlendirilmesi	Onur Dağ
SS-32	Yetişkinlerde Meibomian Bez Yapısı ile Vücut Kitle İndeksi Arasındaki İlişki	Gülce Gökgöz Özışık
SS-33	DMEK Cerrahisi Geçirmiş Gözlerde Nd:YAG Kapsülotominin Greft Endotel Hücre Morfolojisi, Santral Kornea Kalınlığı ve Göz İçi Basıncı Üzerine Etkisi	Erdi Karadağ
SS-34	Penetran Keratoplasti Sonrası Travmatik Korneal Dehisans: Ön ve Arka Segment Hasarlarının Görsel Prognosa Etkisi	Ekrem Çelik
SS-35	Derin Anterior Lameller Keratoplasti Sonrası Göz İçi Basıncı Yüksekliği Gelişen Gözlerdeki Risk Faktörlerinin İncelenmesi	Yonca Asfuroğlu
SS-08	Refraktif Cerrahide Korneal Biyomekanik: Sadece Ölçmek mi, Yorumlamak mı?	Yusuf Yıldız

18 OCAK 2026, PAZAR

09:30-10:30	PANEL 9 - REFRAKTİF CERRAHİDE BUGÜN VE GELECEK: TEKNOLOJİDEKİ GELİŞMELER	
	Moderatör: Bekir Sıtkı Aslan, Bengü Ekinci Köktekir	
	Yapay Zeka ile Hasta Seçimi ve Cerrahi Planlama: Klinik Uygulamaya Hazır mıyız?	Fırat Helvacıoğlu
	Robotik Cerrahinin Yeri	Bekir Sıtkı Aslan
	Biyomekaniği Güçlendirilmiş Kornea Tedavileri ve "Aktif" Kornea Onarımı	Erdem Yüksel
	Gen Tedavileri ve Farmakolojik Yaklaşımlar: Refraktif Cerrahinin Geleceğini Değiştirecek mi?	Nilüfer Yeşilirmak
10:30-10:45	KAHVE MOLASI	
10:45-11:45	PANEL 10 - REFRAKTİF CERRAHİDE KORNEA VE OKÜLER YÜZEY: SORUNLAR VE GÜNCEL YÖNETİM	
	Moderatör: Özlem Evren Kemer, Nilüfer Yeşilirmak	
	DEWS III Işığında Kuru Göze Bakış	Melis Palamar Onay
	Refraktif Cerrahi Öncesi Oküler Yüzey Değerlendirmesi	Gamze Dereli Can
	Post- LASIK / SMILE Oküler Yüzey Değişiklikleri ve Kuru Göz Yönetimi	Seher Uysal
	Refraktif Cerrahi Sonrası Görsel Kaliteyi Belirleyen Oküler Yüzey Faktörleri	Zeynep Özbek
11:45-12:45	PANEL 11 - OLGULAR İLE AYIRICI TANI	
	Moderatör: Huban Atilla, Şansal Gedik	
	1. Olgu	Huban Atilla
	2. Olgu	Betül Tuğcu
	3. Olgu	Şansal Gedik
	4. Olgu	Sezin Akça Bayer
12:45-13:00	KAPANIŞ	

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SÖZLÜ BİLDİRİLER

SS-01 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Az Görme ve Rehabilitasyonu Polikliniğinde Yazılan Reçetelerin Temin ve Kullanım Oranları

Melek Mutlu Sönmez

Medeniyet Üniversitesi, Prof. Dr. Süleyman Yalçın Göztepe Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimiz Az Görme ve Rehabilitasyonu biriminde reçete düzenlenen hastaların temin etme ve reçeteye uygun cihazları kullanma oranlarını değerlendirmektir.

YÖNTEM:Mart 2023–Eylül 2025 tarihlerinde Az Görme ve Rehabilitasyonu birimine başvuran 293 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Uzak ve/veya yakın görme için cihaz, gözlük ya da filtre cam reçete edilen hastalar dahil edildi. Reçetelerin temin edilme ve kullanım durumları, kontrol muayenelerinde veya telefon görüşmeleri ile değerlendirildi. Reçetelerin temin edilememesi ya da kullanılamamasına ilişkin nedenler sorgulandı.

BULGULAR:293 hastanın 175'ine reçete düzenlenmişti. Reçetelerin 119'u uzak ve yakın cihaz veya gözlük, 98'i filtre cam, 38'i yalnızca yakın, 18'i yalnızca uzak reçetesinden oluşmakta idi. Uzak için düzenlenen 137 reçetenin temin edilme ve kullanım oranı %22 olup en sık temin edilen cihaz Max TV teleskop idi. Uzak cihazlarının temin edilememe nedenleri sıklık sırasına göre yüksek maliyet, cihazın görünümü, beklenen netliğin sağlanamaması ve yürürken kullanmada güçlük olarak bildirildi. Yakın için düzenlenen 157 reçetenin temin edilme oranı %65, kullanım oranı ise %60 idi. En sık alınan cihaz yüksek diyoptrili yakın gözlüğü idi. Temin edilememe nedenleri arasında en sık maliyet, ardından ihtiyaç duymama iken; kullanılamama nedeni en sık istenen okuma performansına ulaşamaması idi.

Filtre cam için düzenlenen 98 reçetenin temin ve kullanım oranı %49 olup; temin edilememe nedenleri en sık maliyet ve görünüşü idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Az görenlere reçete edilen cihaz veya gözlüklerin temin edilme oranı, özellikle yakın görme için düzenlenen reçetelerde daha yüksek bulunmuştur. Tüm reçeteler değerlendirildiğinde, temin edilememe nedenleri arasında en sık bildirilen faktörün ücret olduğu belirlenmiştir.

Sonuç olarak, uzak görme için düzenlenen reçetelerde temin edilme oranlarının daha düşük olduğu, hastaların ekonomik güçleri ve görsel beklentilerinin reçetelerin karşılanma sürecini anlamlı ölçüde etkilediği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: az görme, teleskop, yakın gözlüğü

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-02 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Katarakt Cerrahisinin Depresyon, Umutsuzluk ve Görmeye Bağlı Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi

Tunahan Akyol¹, Osman Parça², Emine Şeker Ün³, Gizem Kavas Akyol⁴

¹Buldan Göğüs Hastalıkları Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Denizli

²Pamukkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Denizli

³Göz Akademi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Denizli

⁴Denizli Devlet Hastanesi, Ruh ve Sinir Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Denizli

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt, ileri yaşta görme kaybının en sık nedenlerinden biri olup, yaşam kalitesini ve psikolojik iyilik hâlini olumsuz etkiler. Bu çalışma, katarakt cerrahisinin görmeye bağlı yaşam kalitesi (NEI VFQ-25), depresyon (BDI) ve umutsuzluk (BHS) düzeyleri üzerindeki etkilerini değerlendirmeyi ve sosyodemografik faktörlere göre farklılıkları incelemeyi amaçlamıştır.

YÖNTEM:Senil katarakt nedeniyle fakoemülsifikasyon uygulanan 71 hasta prospektif olarak değerlendirildi. NEI VFQ-25, BDI ve BHS ölçekleri ameliyat öncesi, postoperatif 4. ve 12. haftalarda uygulandı. Görsel ve psikolojik değişimler uygun istatistiksel testlerle analiz edildi; cinsiyet, medeni durum, çalışma ve gelir düzeyine göre alt grup analizleri yapıldı.

BULGULAR:Ameliyat sonrası BCVA'da belirgin iyileşme izlendi (0,61 → 0,18 → 0,10 logMAR; $p<0,001$). NEI VFQ-25 alt ölçeklerinin çoğunda anlamlı artış görüldü; özellikle genel görme, yakın/uzak aktiviteler, bağımlılık, renkli ve periferik görme alt başlıklarında güçlü iyileşme kaydedildi. Ruh sağlığı alt ölçeğinde de dikkat çekici artış mevcuttu ($p<0,001$). Sosyal işlevsellik, göz ağrısı ve rol güçlükleri skorlarında anlamlı değişim olmadı.

Psikolojik değerlendirmede BDI skorları 18,56'dan 14,14'e, BHS skorları ise 12,79'dan 10,42'ye geriledi (her ikisi $p<0,001$). Depresyon ve umutsuzluk düzeylerindeki bu düşüş görsel kazanımlarla paralel seyretti.

Alt grup analizlerinde erkeklerde, evli ve aktif çalışan bireylerde; ayrıca orta ve yüksek gelir grubunda depresyon ve umutsuzlukta daha belirgin iyileşme görülürken, düşük gelir grubunda yalnızca depresyon skorlarında anlamlı azalma saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Katarakt cerrahisi, görsel fonksiyonları belirgin şekilde artırırken depresyon ve umutsuzluk düzeylerini azaltmakta; yaşam kalitesini anlamlı ölçüde yükseltmektedir.

Sosyodemografik özellikler psikolojik yanıtı etkileyebilmektedir. Bu sonuçlar, katarakt cerrahisinin görsel rehabilitasyonun ötesinde psikolojik iyilik hâlini güçlendiren önemli bir müdahale olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Görmeye bağlı yaşam kalitesi, Katarakt cerrahisi, NEI VFQ-25, Psikolojik iyilik hâli, Umutsuzluk

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-03 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Miyopi Progresyon Kontrolünde Defokus Gözlük Camları ile %0.05'lik Atropinin Etkinliğinin Karşılaştırılması: 2 Yıllık Sonuçlar

Nida Yünlü, Merve Şimşek, Göksü Alaçamlı

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Miyopi progresyonunu yavaşlatmak için kullanılan Defocus Incorporated Multiple Segments (DİMS) gözlükler ile %0.05 lik atropinin tedavisinin etkinliğini karşılaştırmak

YÖNTEM:2022-2023 yıllarında kliniğimize başvuran miyopisi hızlı progrese olan 4-10 yaş arasındaki çocuklar çalışmaya dahil edildi. Ebeveyn/hasta tercihinin göre dims kullanan 26 hasta grup 1, atropin kullanan 24 hasta grup 2 ve tek odaklı sferik cam kullanan 26 hasta grup3/kontrol grubu olarak sınıflandırıldı. 1. Yılda ve 2. Yılda Sferik ekivalandaki ve aksiyel uzunlukta değişimler kaydedildi ve karşılaştırıldı.

BULGULAR:1. Yılda sferik ekivalanlardaki değişimler gruplarda sırasıyla 0.76 ± 0.02 , 0.66 ± 0.03 ve 1.25 ± 0.05 iken aksiyel uzunluktaki değişimler ise sırasıyla 0.43 ± 0.06 , 0.26 ± 0.03 ve 0.56 ± 0.02 idi. 2.yılda ise sferik ekivalandaki değişimler 0.85 ± 0.03 , 0.78 ± 0.02 ve 1.86 ± 0.05 iken aksiyel uzunluktaki değişimler ise 0.67 ± 0.05 , 0.39 ± 0.13 ve 0.87 ± 0.06 idi. Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında hem 1. Yılda hem 2. Yılda Atropinin sferik ekivalandaki artışı ve aksiyel uzunlukta uzamayı yavaşlattığı görülmüş (her ikisi de $p < 0,05$), DİMS gözlüklerin ise sferik ekivalana etki ettiği (1. Yılda ve 2. Yılda $p < 0,05$) ancak aksiyel uzunluktaki uzamaya etkili olmadığı görülmüştür [1. Yılda ($p=0.069$), 2.yılda $p=(0.039)$].

TARTIŞMA VE SONUÇ:Miyopi progresyonunu önlemede atropinin defokus camlara göre daha etkili olduğu söylenebilir. Daha geniş serili çalışmalarla bulgular desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: atropin, defokus gözlük camları, miyopi, miyopi progresyonu

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-04 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Türkiye'deki Göz Hastalıkları Hekimlerinin Kendi Refraktif Cerrahileri için Seçimleri

Bekir Ayyıldız, Ender Sırakaya

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Refraktif cerrahi, refraksiyon kusurlarının düzeltilmesinde yüksek memnuniyet, hızlı iyileşme ve öngörülebilir sonuçlar sunan, klinik pratiğe yerleşmiş bir tedavi seçeneğidir. Yüzeysel ablasyon teknikleri, LASIK, lentiküler cerrahi teknikleri ve fakik GİL; hem anatomik hem de yapısal düzeyde farklı yan etkiler oluşturabilirler. Bu çalışmada Türkiye'deki göz hekimlerinin, 20-40 yaşta ve tüm yöntemler için kontrendikasyon olmadığı varsayımıyla, kendi gözlerine refraktif cerrahi isteyip istemediklerini, hangi tekniği tercih edeceklerini ve bu tercihlerin temel nedenlerini ortaya koymayı hedefledik.

YÖNTEM: Türkiye'de çalışan 27-75 yaş aralığında 206 göz hekimi çalışmaya dahil edildi; 23 profesör, 24 doçent, 81 uzman, 78 asistandı. Demografik veriler, refraktif cerrahi pratiği, bilgi düzeyi, varsayımsal yöntem tercihi ve isteyip/istememe nedenleri sorgulandı.

BULGULAR: Türk Göz Hekimlerinin %74,8'i refraktif cerrahi yaptırmak isterken %25,2 istemedi. Cerrahi isteyen 154 hekimin %51,7 lentiküler cerrahi, %31,1'i yüzeysel ablasyon, %16,6 LASIK, %0,7 fakik GİL seçti. Bu oranlar, hekimlerin kendi gözleri için de cerrahiye büyük ölçüde çok olumlu baktığını gösterdi. Lentiküler cerrahi tercih edenler güvenlik, daha az kuru göz ve teknolojiyi; yüzeysel ablasyon seçenler uzun dönem kornea güvenliği ve stroma rezervini; LASIK'i seçenler hızlı görsel rehabilitasyon ve güçlü literatür/kişisel deneyimi ön plana çıkardı. Refraktif cerrahi pratiği olanlar cerrahiye daha istekliydi; cerrahi istemeyenlerde neden ise, uzun dönem görme kalitesi ve olası komplikasyon kaygıları ön plandaydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamız, Türk göz hekimlerinin refraktif cerrahiye genel olarak güvenle yaklaştığını, ancak kendi gözleri söz konusu olduğunda LASIK yerine daha sık lentiküler cerrahi ve yüzeysel ablasyonu seçtiğini göstermektedir. Hekimler hasta rolüne geçtiklerinde kararlarını güvenlik, uzun dönem görme kalitesi ve kuru göz/disfotopsi riskine göre vermektedir. Çalışmamız literatürde ilk olduğundan dolayı gelecek çalışmalara öncülük edecektir.

Anahtar Kelimeler: fakik IOL, LASIK, lentiküler cerrahi, refraktif cerrahi, yüzeysel ablasyon

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek /Antalya

SS-05 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Refraktif Cerrahi Hakkında Yapay Zekâ Modellerinin Verdiği Yanıtların Okunabilirlik, Dil Yapısı ve Literatür Uyumluluğu Açısından Karşılaştırılması: ChatGPT 5.1, Gemini ve Copilot

Hasan Burhanettin Kaptı¹, Hasan Güneş², Kader Kasar¹

¹Ordu Üniversitesi Tıp fakültesi, Göz Hastalıkları, Ordu

²Westeye Hospital, Erbil, Irak

GİRİŞ VE AMAÇ:Refraktif cerrahi, dünya genelinde en sık araştırılan ve hasta bilgilendirmesine ihtiyaç duyulan göz cerrahileri arasında yer almaktadır. Bu çalışmanın amacı, refraktif cerrahi ile ilgili sık sorulan sorulara üç farklı yapay zekâ sohbet modelinin ürettiği yanıtların okunabilirlik, dil yapısı ve literatür uyumluluğu açısından karşılaştırmaktır.

YÖNTEM:Refraktif cerrahi ile ilgili en sık sorulan 25 soru, aynı gün içinde üç farklı yapay zekâ modeline (ChatGPT 5.1, Gemini ve Copilot) ayrı ayrı yöneltildi. Yanıtların okunabilirliği, Flesch Reading Ease (FRE), Flesch–Kincaid Grade Level (FKGL) skorları ve pasif cümle yüzdesi kullanılarak analiz edildi. Literatüre uygunluğu, üç bağımsız göz hastalıkları uzmanı tarafından 1–3 puanlık ölçekle (1: yanlış, 2: kısmen doğru, 3: tamamen uyumlu) değerlendirildi. Değerlendiriciler arasındaki tutarlılık, Sınıf İçi Korelasyon Katsayısı (ICC) kullanılarak değerlendirildi.

BULGULAR:ChatGPT, en yüksek FRE skorunu üreterek (42.23) metinleri en anlaşılır model oldu. Gemini (41.73) ikinci sırada yer alırken, Copilot (39.33) en düşük okunabilirlik değerine sahipti. FKGL analizinde Copilot'un en yüksek düzeyde akademik ve karmaşık bir dil kullandığı görüldü (12.11). Ancak modeller arasında FRE ($p=0.551$) ve FKGL ($p=0.452$) bakımından anlamlı fark yoktu. Pasif cümle oranı Gemini'de en yüksek düzeydeydi (%12.97), bunu Copilot (%8.20) ve ChatGPT 5.1 (%6.69) izledi ($p=0.023$). ChatGPT en yüksek ortalama literatür uyumluluğuna sahipti (2.85 ± 0.35), Gemini 2.76 ± 0.40 puan ile ikinci sırada yer alırken Copilot 2.65 ± 0.41 ile en düşük puana sahipti ($p=0.044$). Üç değerlendirici arasındaki tutarlılığın yüksek düzeyde olduğu görüldü (ICC=0.92).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Refraktif cerrahiye yönelik hasta bilgilendirmelerinde yapay zekâ modelleri dikkatli seçilmeli ve gerektiğinde klinisyen denetimi ile desteklenmelidir. ChatGPT 5.1 mevcut bulgulara göre en kolay anlaşılabilir ve literatürle en uyumlu yanıtları üreten model olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Refraktif cerrahi, Yapay zeka, Okunabilirlik, Doğruluk

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-06 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Miyopik Astigmatizma Tedavisinde VISUMAX 800 ile SMILE ve Femtosaniye LASİK'in Karşılaştırmalı Etkinliği

Mevlüt Celal Öcal, Mehmet Altun, Hüsna Topçu, Dilek Yaşa, Gönül Karataş Durusoy, Bülent Köse
Özel Aritmi Osmangazi Hastanesi, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Miyopik astigmatizma tedavisinde VISUMAX 800 femtosaniye lazer kullanılarak gerçekleştirilen küçük kesili lentikül ekstraksiyonu (SMILE) ile femtosaniye lazer destekli in situ keratomileusis (FS-LASIK) yöntemlerinin etkinliği karşılaştırmak.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışmaya, VISUMAX 800 femtosaniye lazer kullanılarak SMILE cerrahisi uygulanan olgular ile EX500 excimer lazer sistemiyle wavefront-optimize excimer lazer ablasyonu ile FS-LASIK yapılan olgular dahil edildi. Preoperatif ve postoperatif düzeltilmemiş ve en iyi düzeltilmiş uzak görme keskinlikleri (UDVA, CDVA (LogMAR)), manifest ve sikloplejik refraksiyon değerleri kaydedildi. SMILE uygulanan olgular Grup 1, FS-LASIK uygulanan olgular ise Grup 2'ye dahil edildi ve postoperatif 1. ve 6. aylardaki sonuçlar karşılaştırıldı.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen olguların 130'u Grup 1, 104'ü Grup 2 kapsamında değerlendirildi. Cinsiyet dağılımı Grup 1'de 76 kadın, 54 erkek; Grup 2'de 58 kadın, 46 erkek şeklindeydi. Yaş ortalamaları her iki grupta benzerdi ($p=0.061$). Preoperatif ölçümlerde Grup 1'de ortalama sferik değer -3.63 ± 1.64 D, silindirik değer -1.25 ± 0.81 D, sferik eşdeğer (SE) -4.26 ± 1.62 D iken, Grup 2'de sırasıyla -2.45 ± 1.29 D, -1.37 ± 0.79 D ve -3.14 ± 1.31 D olarak saptandı ($p<0.001$, $p=0.288$, $p<0.001$). Postoperatif 6. ayda Grup 1'de sferik değer 0.02 ± 0.16 D, silindirik değer -0.14 ± 0.19 D, ve SE -0.04 ± 0.18 D iken, Grup 2'de bu değerler sırasıyla 0.00 ± 0.12 D, -0.20 ± 0.20 ve -0.10 ± 0.15 D olarak ölçüldü ($p=0.202$, $p=0.013$, $p=0.009$). Postoperatif 6.ayda UDVA ve CDVA açısından her iki grup arasında anlamlı bir fark bulunmadı ($p=0.335$, $p=0.281$,sırasıyla).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Miyopik astigmatizma tedavisinde, postoperatif 6. ayda her iki grupta UDVA ve CDVA açısından anlamlı bir fark saptanmazken, Grup 2'de postoperatif silindirik değerlerin Grup 1'e kıyasla daha yüksek olduğu görülmüştür. Ancak, Grup 2'de preoperatif astigmatizma düzeyinin daha yüksek olması, postoperatif silindirik değerlerdeki bu farkın temel nedeni olabilir.

Anahtar Kelimeler: Astigmatizma, Femtosaniye LASİK, Miyopi, SMILE, VISUMAX 800

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-07 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

FS-LASIK ve PRK Uygulanan Gözlerde Cerrahi Öncesi ve Sonrası Chord μ ve Chord α Değişimlerinin Karşılaştırılması

Beyza Yalçın, Semih Çakmak, Emre Altinkurt, Adem Tellioğlu

İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Refraktif cerrahi uygulanan olgularda Pentacam AXL® (Oculus, Almanya) ile ölçülen Chord μ ve Chord α değişimlerini femtosaniye lazer destekli in situ keratomileusis (FS-LASIK) ve fotorefraktif keratektomi (PRK) yöntemlerini karşılaştırarak değerlendirmek.

YÖNTEM:Kliniğimizde Ocak 2024-Kasım 2025 arasında miyopi veya miyopik astigmatizma nedeniyle FS-LASIK ve PRK uygulanan, 20-40 yaş aralığında ve -4 diyoptri (D) altı miyopi ile -2 D altı astigmatizması olan hastalar retrospektif olarak tarandı. Cerrahi öncesi 1. hafta ile cerrahi sonrası 1. aydaki düzeltilmemiş görme keskinliği (DGK), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), Chord μ , Chord α , Chord μ ve α eksen değerleri, düz (K1) ve dik (K2) keratometri değerleri, santral korneal kalınlık (SKK) ve ön kamara derinliği (ÖKD) ölçümleri ile bu parametrelerdeki değişimler kaydedildi ve cerrahi yöntemler arasındaki farkları değerlendirildi.

BULGULAR:Toplam 42 olgunun 84 gözü (38 FS-LASIK, 46 PRK) çalışmaya dahil edildi. Yaş ortalaması $26,6 \pm 5,1$ yıldır. Preoperatif DGK ortalaması $1,069 \pm 0,35 \log \text{MAR}$ ve EİDGK ortalaması $-0,008 \pm 0,02 \log \text{MAR}$ iken postoperatif sırasıyla $0,002 \pm 0,01 \log \text{MAR}$ ve $-0,014 \pm 0,30 \log \text{MAR}$ olarak ölçüldü (sırasıyla $p < 0,001$ ve $p = 0,25$). FS-LASIK ve PRK yöntemleri arasında preoperatif sferik ve silindirik değerler ile K1, K2, SKK ve ÖKD ölçümlerinde anlamlı farklılık saptanmadı (hepsi için $p > 0,05$). Preoperatif Chord μ ortalaması $0,16 \pm 0,10$, Chord α ortalaması ise $0,37 \pm 0,13$ ölçülürken; postoperatif bu değerler sırasıyla $0,17 \pm 0,10$ ve $0,39 \pm 0,14$ 'e yükseldi ve artış anlamlı bulundu (sırasıyla $p = 0,010$ ve $p = 0,001$). Bu değişimler FS-LASIK ve PRK yöntemleri arasında farklılık göstermedi (sırasıyla $p = 0,20$ ve $p = 0,97$). Chord μ ve Chord α eksen değerlerinde anlamlı değişiklik saptanmadı (sırasıyla $p = 0,35$ ve $p = 0,56$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bulgularımız, refraktif cerrahi geçirmiş olgulardaki Chord ölçümlerinde meydana gelen değişimlerin özellikle multifokal göz içi lens implantasyonu planlanan olgularda dikkate alınmasında yarar olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Chord α , Chord μ , FS-LASIK, korneal topografi, miyopi, PRK

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-08 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Refraktif Cerrahide Korneal Biyomekanik: Sadece Ölçmek mi, Yorumlamak mı?

Yusuf Yıldız, Emre Aydın, Çiğdem Deniz Genç
Samsun Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Refraktif cerrahi adaylarının preoperatif değerlendirilmesinde geleneksel olarak korneal topografi ve tomografiye dayalı morfolojik parametreler kullanılmaktadır. Ancak benzer geometrik özelliklere sahip hastalar arasında cerrahi sonrası klinik seyrin farklılık göstermesi, korneanın mekanik dayanımının bu süreçteki rolünü ön plana çıkarmaktadır. Bu çalışmanın amacı, korneal biyomekanik parametrelerin refraktif cerrahi aday değerlendirmesindeki yerini güncel literatür ışığında incelemek ve biyomekaniğin yalnızca ölçülen değil, klinik karar sürecinde yorumlanması gereken bir parametre olduğunu vurgulamaktır.

YÖNTEM: PubMed, Web of Science ve Scopus üzerinde 2013–2024 yılları arasında yayımlanan çalışmalar taranmış; “corneal biomechanics”, “refractive surgery”, “Corvis ST”, “Ocular Response Analyzer” ve “ectasia risk” anahtar kelimeleriyle belirlenen 130 makale arasından metodolojik açıdan uygun 32 çalışma detaylı olarak incelenmiştir. ORA ve Corvis ST parametrelerinin ektazi risk öngörüsündeki rolleri analiz edilmiştir.

BULGULAR: İncelenen çalışmalarda, post-refraktif cerrahi ektazi gelişen olgularda preoperatif dönemde daha düşük Corneal Hysteresis (CH), Corneal Resistance Factor (CRF), SP-A1 ve Stress-Strain Index (SSI) değerleri saptandığı bildirilmiştir. Ayrıca topografik ve tomografik açıdan normal olarak değerlendirilen ancak biyomekanik olarak zayıf bulunan bazı olgularda da ektazi geliştiği gösterilmiştir. Bu bulgular, yalnızca geometrik parametrelere dayalı hasta seçiminin özellikle sınır olgularda yetersiz kalabileceğini desteklemektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Korneal biyomekanik ölçümler refraktif cerrahi adaylarının değerlendirilmesine önemli katkı sağlamaktadır; ancak klinik anlam ifade edebilmesi için bu parametrelerin topografik, tomografik ve klinik bulgularla birlikte bütüncül şekilde yorumlanması gerekmektedir. Biyomekaniğin refraktif cerrahi algoritmalarına entegrasyonu, özellikle sınır olgularda daha güvenli ve öngörülebilir cerrahi sonuçlara olanak sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Corvis ST, Ektazi riski, Korneal Biyomekanik, Ocular Response Analyzer, Refraktif Cerrahi,

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-09 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Yamane Tekniği ile Sütürsüz Skleral Fiksasyonda Dört Göz İçi Lens Gücü Hesaplama Formülünün Refraktif Öngörü Doğruluğunun Karşılaştırılması

Fahri Onur Aydın¹, Ali Ceylan²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Akdeniz Üniversitesi, Tıp Fakültesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Yamane tekniği ile uygulanan sütürsüz skleral fiksasyon olgularında dört göz içi lens (GİL) gücü hesaplama formülünün (SRK/T, Barrett Universal II, Kane ve PEARL-DGS) refraktif öngörü doğruluğunu karşılaştırmak.

YÖNTEM:Retrospektif bu çalışmaya Yamane tekniği ile sekonder üç parça GİL implantasyonu yapılan 35 hastanın 35 gözü dahil edildi. Preoperatif biyometriye göre SRK/T, Barrett Universal II, Kane ve PEARL-DGS formülleriyle hedef sferik ekivalan hesaplandı. En az 3 aylık takip sonrası elde edilen sferik ekivalan ile tahmin edilen değer arasındaki fark “öngörü hatası” olarak tanımlandı. Her formül için ortalama hata (ME), ortalama mutlak hata (MAE) ve $\pm 0,50$ D ile $\pm 1,00$ D içinde kalan göz oranları hesaplandı; formüller Friedman testi ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:Hastaların ortalama yaşı $70,1 \pm 11,8$ yılı. Tam veri bulunan 30 gözde ME/MAE değerleri Kane için $-0,11 / 0,89$ D, SRK/T için $0,27 / 0,93$ D, Barrett Universal II için $0,08 / 0,91$ D ve PEARL-DGS için $0,06 / 0,89$ D idi. $\pm 0,50$ D içinde kalan göz oranı formüller arasında %40,0–46,7, $\pm 1,00$ D içinde kalan oran ise %56,7–60,0 aralığındaydı. Ortalama mutlak hata açısından formüller arasında anlamlı fark saptanmadı ($p=0,77$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yamane tekniği ile sütürsüz skleral GİL fiksasyonu sonrası refraktif sonuçlar genellikle hedefe $\pm 1,00$ D içinde kalmakta ve dört formül benzer performans göstermektedir. Kane ve PEARL-DGS formülleri numerik olarak en düşük mutlak hatayı verse de bu üstünlük istatistiksel olarak anlamlı değildir.

Anahtar Kelimeler: Yamane tekniği, Barrett Universal II, Kane, PEARL-DGS, SRK/T

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-10 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Yamane Tekniği ile İntraskleral Haptik Fiksasyonunun Çeşitli Endikasyonlardaki Klinik Sonuçları

Alper Can Yılmaz¹, Mevlüt Yılmaz²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Etilik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Afaki ve göz içi lens (GİL) dislokasyonu olan hastalarda Yamane tekniği kullanılarak yapılan intraskleral haptik fiksasyonunun klinik ve refraktif sonuçları ile komplikasyonlarını tanımlamak.

YÖNTEM:Bu çalışmada, üçüncü basamak bir eğitim hastanesinde afaki veya disloke GİL nedeniyle Yamane cerrahisi uygulanan ve 6 aydan uzun takip süresi olan 37 hastanın 37 gözü retrospektif olarak incelendi. Demografik veriler, Yamane endikasyonu, oküler komorbiditeler, uygulanan ilave cerrahi prosedürler kaydedildi. Ameliyat öncesi ve sonrası görme keskinlikleri, refraktif sonuçlar, göz içi basınç ölçümleri, postoperatif komplikasyonlar ve son takip muayenesindeki santral maküla kalınlığı (SMK) kayıt altına alındı.

BULGULAR:Hastaların ortalama yaşı 68.5 ± 13.1 yıl olup ortalama takip süresi 9.05 ± 3.36 ay idi. Otuz yedi hastanın 24'ünde (%64.9) afaki, 13'ünde (%35.1) ise GİL dislokasyonu Yamane endikasyonu olarak belirlendi. Tüm hastaların subjektif refraksiyon ölçümleri ameliyat öncesinden (8.70 ± 4.83 diyoptri [D]) son muayenelerine kadar (1.36 ± 0.41 D) anlamlı bir şekilde azaldı ($p=0.001$). Bu anlamlı farklılık hem afak grupta hem de disloke GİL grubunda görüldü ($p=0.001$ ve $p=0.007$, sırasıyla). Tüm hastalarda; düzeltilmemiş görme keskinliği 1.60 ± 0.34 'ten 0.40 ± 0.14 'e, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0.53 ± 0.22 'den 0.15 ± 0.09 logMAR'a iyileşme gösterdi ($p=0.001$, her ikisi için). Bu anlamlı iyileşme her iki grupta da devam etti ($p=0.001$, her ikisi için). Final SMK açısından iki grup arasında anlamlı bir farklılık yoktu ($p=0.189$). Ameliyat sonrası SMK'nin görme keskinliği ile korele olmadığı görüldü ($p=0.647$). Ameliyat sonrası iki hastada (%5.4) korneal ödem, iki hastada (%5.4) kistoid maküla ödemi, iki hastada (%5.4) epiretinal membran, bir hastada (%2.7) hipotoni, iki hastada (%5.4) göz içi basınç yüksekliği, bir hastada (%2.7) GİL optiğinin iris tarafından yakalandığı görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yamane tekniği, vitreoretinal cerrahi gibi ek müdahale gerektiren komplike olgularda da etkili ve güvenli bir prosedürdür.

Anahtar Kelimeler: Afaki, göz içi lens dislokasyonu, klinik sonuçlar, pars plana vitrektomi, Yamane intraskleral fiksasyonu.

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-11 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Generalize Zonüler Zayıflık İçin İris Retraktörleri Kullanılarak Beş Noktalı Kapsül ve İris Stabilizasyonu: Retrospektif Bir Çalışma

Emine Çakar, Saadet Gültekin Irgat, Alpaslan Koç, Fatih Özcura

Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kütahya Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı
Kütahya

GİRİŞ VE AMAÇ: AMAÇ: Zonüler zayıflığın eşlik ettiği katarakt cerrahisinde kapsül stabilitesinin sağlanması, intraoperatif ve postoperatif komplikasyonların azaltılması açısından kritik öneme sahiptir. Fakoemülsifikasyon sırasında iris retractorleri kullanılarak kapsülün stabilize edilmesi bilinen bir yöntemdir. Literatürde dört noktalı iris retractorü ile kapsül fiksasyonu tanımlanmış olsa da, bu çalışmada jeneralize zonüler zayıflığı olan olgularda beş noktalı kapsül stabilizasyonu tekniğinin güvenlik ve etkinliği değerlendirilmiştir.

YÖNTEM: GEREÇ-YÖNTEM: Pseudoeksfolyasyona bağlı zonüler zayıflık nedeniyle Kütahya Şehir Hastanesi'nde fakoemülsifikasyon uygulanan 14 hastaya ait 16 göz retrospektif olarak incelendi. Tüm olgularda cerrahi sırasında iris retractorleri kullanılarak beş noktadan kapsül ve iris stabilizasyonu sağlandı.

BULGULAR: BULGULAR: Tüm cerrahiler herhangi bir komplikasyon gelişmeden başarıyla tamamlandı. Beş noktalı kapsül ve iris retractorü stabilizasyonu ile tüm olgularda yeterli kapsül desteği elde edildi ve hiçbir hastada intraoperatif veya postoperatif komplikasyon izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: SONUÇ: Pseudoeksfolyasyona bağlı zonüler zayıflığı bulunan hastalarda iris retractorü ile 5 noktalı kapsül stabilizasyonu, güvenli ve etkili bir yöntemdir. Dört noktadan fiksasyona kıyasla daha üstün kapsül stabilitesi sağlaması, zayıf zonüller üzerindeki stresi azaltması ve ana insizyon yakınında yerleştirilen ek retractor ile kapsül-iris tentingini en aza indirmesi sayesinde cerrahi manipülasyonların daha güvenli yapılmasına olanak tanır.

Anahtar Kelimeler: Fakoemülsifikasyon, İris retractorleri, Kapsül kesesi stabilizasyonu, Zonüler zayıflık

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-12 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Iol Master 700 Ön Segment OCT Görüntülerine Dayalı Yapay Zeka Destekli Katarakt Derecelendirilmesi: Genişletilmiş Örneklemli Pilot Çalışma

Kübra Erdoğan¹, Güvenç Toprak¹, Bayram Meydan²

¹Düzce Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Düzce

²Düzce Atatürk Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Düzce

GİRİŞ VE AMAÇ:GİRİŞ-AMAÇ: Katarakt dünyada görme kaybının en sık nedenidir objektif derecelendirme klinik izlem ve cerrahi planlama için önemlidir.Klinik pratikte kullanılan LOCSIII sistemi manuel ve gözlemciye bağımlıdır.Yapay zekâ temelli otomatik derecelendirme çalışmaları biyomikroskop görüntüleri üzerinden yapılmıştır.Bu çalışma günlük kullanımda tercih edilen IOL Master 700'den elde edilen ön segment OCT görüntüleri ile katarakt derecelendirmesinin otomatik yapılabilirliğini değerlendirmeyi amaçlamıştır.

YÖNTEM:YÖNTEM: Çalışmaya katarakt tanılı 350 göz dahil edildi.Olgular LOCSIII'e göre nükleer(N) kortikal(C) posterior subkapsüler(P) olarak sınıflandırıldı.IOL Master 700 ön segment OCT'den lens bölgesi izole edilerek veri seti oluşturuldu.Veriler %60 eğitim %20 doğrulama %20 test olarak ayrıldı.Model ResNet50 tabanlı çoklu-instance learning ve attention mekanizmasıyla eğitildi.Performans accuracy, precision, recall, F1skoru ile değerlendirildi.

BULGULAR:BULGULAR: Hastaların ortalama yaşı 63±11 yıl,en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0.55±0.32 logMAR lens kalınlığı 4.46±0.39 mmidi.Test performansında N de accuracy 0.8, precision 0.75, recall 0.73, F1-skoru 0.74; C de accuracy 0.74, precision 0.7, recall 0.67, F1-skoru 0.68; P da accuracy 0.82, precision 0.77, recall 0.75 ve F1skoru 0.76 bulundu. Genel makroortalama F1skoru 0.73 hesaplandı.Yaygın sınıflarda performans istikrarlı ve ara sınıflarda sınırlı karışmalar gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:TARTIŞMA VE SONUÇ: IOL Master 700 ön segment OCTnin katarakt derecelendirmesinde kullanılabilirliği görülmüştür.Alt tiplerde 0.68–0.76 aralığındaki F1 skorları modelin yaygın ve daha az görülen sınıfları makul doğrulukla ayırt edebildiğini göstermektedir.Model bu performansı ile değerlendirildiğinde klinik karar vermeye belirli ölçüde katkı sunmaktadır.Geniş örneklemlemlerle eğitildiğinde objektif klinik karar destek aracı olma potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Derin öğrenme, IOL Master 700, katarakt derecelendirmesi, ön segment OCT, yapay zeka

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-13 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

“SMILE” (Small Incision Lenticule Extraction) Literatürünün 15 Yıllık Bibliyometrik Analizi: Ulusal ve Uluslararası Yayınların Değerlendirilmesi

İşilsu Ezgi Uluşık, Semih Çakmak, Emre Altinkurt

İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışma, Small Incision Lenticule Extraction (SMILE) alanındaki ulusal ve uluslararası yayınları bibliyometrik yöntemlerle inceleyerek yayın eğilimlerini, atıf dinamiklerini ve ülkelerin, yazarların, dergilerin zaman temelli iş birliği ağlarını kapsamlı biçimde analiz ederek nicel haritalama teknikleriyle ortaya koymayı amaçlamaktadır.

YÖNTEM:Web of Science veri tabanında, “small incision lenticule extraction” terimi ile 29.11.2025 tarihinde bir tarama yapıldı. 2008–2025 yılları arasında yayımlanan makale, derleme makaleleri ve kitap bölümleri; yazar, atıf, ülke, kurum ve dergi açısından VOSviewer (v1.6.20) ile değerlendirildi.

BULGULAR:Toplam 1215 yayın tespit edildi; en fazla yayın sayısına ulaşılan yıl 2022 yılı olarak saptandı (n=141). Çin, en çok yayına (n=610) ve atıfa sahip ülkeydi (n=8411)(Şekil 1). “Journal of Refractive Surgery”, 220 yayın ve 5775 atıf ile literatüre en çok katkı sağlayan dergi oldu (Şekil 2). En fazla yayına ve atıfa sahip yazar Xingtao Zhou (146 yayın, 2669 atıf) iken, literatüre en fazla katkı sağlayan kurum Fudan Üniversitesi oldu (165 yayın, 2626 atıf) (Şekil 3). En çok atıf alan çalışma, Sekundo ve arkadaşlarının 2011 tarihli 'Small incision corneal refractive surgery using the small incision lenticule extraction (SMILE) procedure for the correction of myopia and myopic astigmatism: results of a 6 month prospective study' başlıklı makalesiydi (643 atıf). Türkiye, 2013–2025 yılları arasında 36 yayınlı literatürde yer aldı; en çok yayın sayısına ulaşılan sene 2022 senesiydi. En fazla yayına sahip yazarlar Ahmet Demirok (18 yayın, 517 atıf), Yusuf Yıldırım (18 yayın, 351 atıf) ve Alper Ağca (15 yayın, 503 atıf) (Şekil 4) olarak tespit edildi. Türkiye kaynaklı çalışmalar arasında en fazla atıf, Contact Lens & Anterior Eye dergisinde yayınlanana aitti (130 atıf) (Şekil 5).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma, SMILE literatürünün bilimsel künyesini ulusal ve uluslararası düzeyde kapsamlı bir şekilde inceleyerek gelecekteki araştırmalar için rehber niteliği taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometrik analiz, refraktif cerrahi, SMILE, small incision lenticule extraction, VOSviewer, Web of Science

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-14 [Oküloplastik Cerrahi]

Kronik Progresif Eksternal Oftalmopleji hastalarında uzun dönem cerrahi sonuçlar ve Genetik Bulguların Değerlendirilmesi

Serap Yıldız, Şeyda Uğurlu

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Kronik progresif external oftalmopleji (KPEO) hastalarında ptozisin cerrahi yönetimi, hastalığın progresif seyri ve ameliyat sonrası oluşan komplikasyonlar nedeniyle zorluklar içerir. Bu çalışmada amacımız, uzun dönem izlediğimiz KPEO hastalarındaki cerrahi sonuçları değerlendirmek ve hastaların genetik analizlerini incelemektir.

YÖNTEM:2010-2025 yılları arasında KPEO tanısı konulmuş ve ptozis cerrahisi uygulanmış 29 hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, göz hareketleri, baş pozisyonu gelişimi, preoperatif levator fonksiyonları, MRD1 değerleri, uygulanan cerrahi yöntem, bell fenomeni, orbikülaris kas gücü, postoperatif MRD1 değerleri, postoperatif komplikasyonlar değerlendirildi. Ulaşılabilen 15 hastada genetik paneli çalışıldı.

BULGULAR:Hastaların preoperatif MRD1 ortalama değeri -1 mm, levator fonksiyonu ortalama 4.8 mm idi. Bütün olgularda çene yukarı baş pozisyonu ve göz hareketleri -2 ile -4 arasında değişken miktarlarda her yöne kısıtlı olarak izlendi. Bütün hastalarda Bell fenomeni yok veya çok zayıftı. Postoperatif MRD1 değeri ortalama +1,5 mm idi. Postoperatif 2 olguda korneal punktat epitelyopati ve 1 olguda frontal askı materyalinde enfeksiyon görüldü. Doku biyopsisinde Ragged red fibers 15 hastanın 10'unda izlendi. Genetik analizlerinde ise bu 15 hastanın 8'inde nükleer DNA, 5 hastada ise mitokondriyal DNA mutasyonu saptandı. Mitokondriyal DNA MT-ATP6 mutasyonu saptanan akraba 2 hastada aile öyküsü kuvvetli pozitif. Nükleer DNA mutasyonlarından 1 hastada class 2 MYH2 ilişkili miyopati, 1 hastada class 2 konjenital miyastenik sendrom tespit edildi. Bu hastalarda extraoküler bulgular da mevcuttu. Hastaların genetik analiz sonuçları tabloda gösterilmiştir (tablo 1).

TARTIŞMA VE SONUÇ:KPEO'lu hastalarda kapak aralığının hastanın yaşam kalitesini arttıracak ancak korneal komplikasyonlar oluşturmayacak şekilde düzenlenmesi gerekmektedir. KPEO hastalarında benzer klinik bulgulara rağmen genetik altyapı önemli ölçüde değişkenlik göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: KPEO,ptozis,genetik analiz, mitokondriyal miyopati

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek /Antalya

SS-15 [Oküloplastik Cerrahi]

İdiyopatik Orbita Miyoziti Deneyimimiz: Klinik Özellikler Ve Tedavi Sonuçları

Zeynep Özer Özcan¹, Onur Konuk², Berçin Tarlan²

¹Gaziantep Üniversitesi

²Gazi Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ:İdiyopatik orbita miyoziti (IOM), bir veya birden fazla ekstraoküler kası tutan nadir bir hastalık olup, geniş örneklemli çalışmalar sınırlıdır. Bu çalışma, idiyopatik orbital miyozitin klinik ve radyolojik özelliklerini, uygulanan tedavi stratejilerini ve uzun dönem sonuçlarını, kapsamlı bir Türk hasta serisi üzerinden tanımlamayı amaçlamaktadır.

YÖNTEM:Ocak 2005–Ekim 2025 tarihleri arasında izlenen 47 IOM olgusu retrospektif olarak incelendi. Tanı, klinik bulgular, kontrastlı BT/MR ve tanı şüphesi bulunan olgularda histopatolojik değerlendirme ile doğrulandı. Demografik bilgiler, tutulan kaslar, klinik semptomlar, tedavi seçenekleri, takip süreleri ve tedavi sonuçları kaydedildi.

BULGULAR:Olguların 33'ü kadın, 14'ü erkekti. Ortalama yaş $34,04 \pm 16,61$ (6–67) yıl, ortalama takip süresi ise $120,95 \pm 64,33$ (6–249) aydı. Olguların sekizi pediatrik yaş grubunda yer almaktaydı.En sık tutulum medial (%39) ve lateral rektus (%29) kasında izlenirken, radyolojik olarak %63 oranında tendon tutulumu saptandı.Olguların 33'ünde tek, 14'ünde çoklu kas tutulumu izlenirken, 2 olgu bilateral tutulum gösterdi. Klinik başvuru şikayeti sıklık sırasına göre ağrı %87, oküler hareket kısıtlılığı ve diplopi %76, kapak ödemi %59 ve proptozis %57 idi. Tüm hastalara intravenöz pulse steroid tedavisi uygulandı ve yanıtın yetersiz olduğu olgularda immünmodülatör ve/veya biyolojik ajanlar (%21) ve/veya radyoterapi (%10) kullanıldı. Rekürrens oranı %38 olup 6 hastada kas biyopsisi yapıldı. Takipte 9 olguda diplopi, 3 hastada ptozis,1 hastada enoftalmus gelişti. Hiçbir olguda takipte steroide bağlı yan etki gelişmedi, malignite veya ek sistemik hastalık tanısı izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Intravenöz pulse steroid tedavisi düşük yan etki profili ve çoğu olguda hızlı klinik iyileşme ile birlikte yaklaşık 1/3 oranında rekürrens ile standart tedavi protokolü olarak değerlendirilebilir. Pulse steroide yanıt vermeyen olgularda immünmodülatör ve biyolojik ajanlar ile radyoterapi, tamamlayıcı tedavi seçenekleri olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: idiyopatik orbita miyoziti, steroid, ekstra-oküler kaslar, orbita

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-16 [Tıbbi Retina]

Miyopide Koroidal Çöküşün Haritalanması: 178 Gözde SS-OCTA ile Nicel Değerlendirme

Gökhan Çelik¹, SERAP KARACA², Burak Özben³, Bilge Batu Oto⁴, Osman Kızılay¹

¹Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim dalı, İstanbul

²Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim dalı, İstanbul

³İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim dalı, İstanbul

⁴Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Miyop erişkinlerde koroidal yapısal parametreleri ultra geniş alan taramalı swept-source OCTA (SS-OCTA) kullanarak değerlendirmek ve bu bulguları sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırmak

YÖNTEM:Bu kesitsel gözlemsel çalışmaya 44 miyop erişkinin 88 gözü ve 45 sağlıklı bireyin 90 gözü olmak üzere toplam 178 göz dahil edildi. TowardPi BMizar 400K (TowardPi Medical Technology, Suzhou, Çin) ultra geniş alan taramalı SS-OCTA ile analiz edilen subfoveal koroidal kalınlık ile koroidal stromal/hacim parametreleri değerlendirildi. Koroidal parametreler ile aksiyel uzunluk (AL) ve sferik eşdeğer (SE) arasındaki ilişkileri değerlendirmek için Spearman korelasyon analizi uygulandı. Tüm istatistiksel testlerde $p < 0.05$ anlamlı kabul edildi.

BULGULAR:Gruplar arası karşılaştırmada SE ve AL değerleri arasındaki farklılık istatistiksel olarak anlamlıydı. Gruplara ait demografik ve klinik özellikler Tablo 1’de sunuldu. Subfoveal koroidal kalınlığın miyop grupta belirgin olarak daha ince olduğu saptandı ($289.86 \pm 37.41 \mu\text{m}$ vs. $351.87 \pm 58.81 \mu\text{m}$, $p < 0.001$). Koroidal vasküler ve stromal parametrelerin tamamında miyop bireylerde anlamlı azalma saptandı; analiz sonuçları Tablo 2’de gösterildi. Miyopik grupta: koroidal kalınlık, aksiyel uzunluk ile negatif ($\rho = -0.298$, $p = 0.006$) korelasyon gösterdi ve SE arttıkça pozitif korelasyon ($\rho = 0.274$, $p = 0.011$) izlendi. Koroidal vasküler volüm, AL ile negatif korelasyon ($\rho = -0.286$, $p = 0.008$); koroidal vasküler index, AL ile pozitif korelasyon ($\rho = 0.222$, $p = 0.041$); koroidal stromal index, AL ile negatif korelasyon gösterdi ($\rho = -0.227$, $p = 0.037$). Koroidal stromal volüm ile AL ve SE arasında anlamlı bir ilişki bulunmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Miyop erişkinlerde hem koroidal kalınlık hem de vasküler-stromal bileşenlerde anlamlı azalma saptandı. Aksiyel uzunluğun bu parametrelerle gösterdiği ilişki, koroidal yapının miyopik hastalardaki değişikliğini gösterdi. Bulgularımız SS-OCTA’nın miyopiye bağlı erken koroidal değişiklikleri saptamada değerli bir yöntem olduğunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Ultra geniş alan taramalı swept-source OCTA, Koroidal vasküler indeks, Koroidal stromal indeks, Miyopi

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek /Antalya

SS-18 [Vitreoretinal Cerrahi]

Yüz Üstü Pozisyon Verilemeyen Makula Deliklerinde Üst Temporal ILM Flap Tekniğinin Cerrahi Başarıya Etkisi

Fikret Uçar¹, Muhammed Sağdıç²

¹Konyagöz Hastanesi, Göz Hastalıkları, Konya

²Konyagöz Hastanesi, Acil Hastalıkları, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Postoperatif yüzüstü pozisyonu verilemeyen tam kat maküla deliği (FTMH) olgularında süperotemporal inverted internan limitan membran (ILM) flep tekniğinin anatomik ve fonksiyonel sonuçlarını değerlendirmek.

YÖNTEM:Çalışmaya, ortopedik kısıtlılık, solunumsal sıkıntı, ileri yaş, nörolojik komorbidite gibi sistemik nedenlerle veya kişisel yetersizlik nedeniyle standart maküla deliği cerrahisinde yüzüstü pozisyonu sürdüremeyen 20 FTMH olgusu dâhil edildi. Modifiye cerrahi teknikte, temporal veya inferior bölgeden flep oluşturmak yerine süperotemporal kadrandan geniş ve elastik bir ILM flebi hazırlanarak deliğin üzerine invert edildi. Bu sayede flebin doğal yerçekimi desteğiyle stabil kalması sağlandı ve hastalardan sıkı yüzüstü pozisyonu talep edilmedi.

Tüm hastalara 25G pars plana vitrektomi (PPV), ILM boyaması, süperotemporal ILM soyulması (hinge korunarak) ve gaz tamponadı uygulandı. Postoperatif dönemde yalnızca sırtüstü yatıştan kaçınmaları istendi; zorunlu yüzüstü pozisyon uygulanmadı.

BULGULAR:Postoperatif 3. ayda OCT'de olguların %95'inde (19/20) flebin deliğe başarılı şekilde yapıştığı görüldü. Hastalar artmış konfor ve daha iyi postoperatif uyum bildirdi. Süperotemporal hinge yapısı yeterli korunan hiçbir olguda flep yer değiştirmesi izlenmedi. Ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), preoperatif 0.68±0.30 logMAR'dan postoperatif 0.12±0.14 logMAR'a yükseldi. Teknik özellikle yaşlı hastalar ile servikal/lomber omurga patolojisi olan olgularda belirgin avantaj sağladı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Süperotemporal inverted ILM flep tekniği, yüzüstü pozisyon verilemeyen FTMH hastalarında etkili ve hasta dostu bir alternatiftir. Yüksek anatomik kapanma oranları, stabil flep pozisyonu ve artmış hasta konforu, bu pozisyon-bağımsız modifikasyonu seçilmiş olgularda değerli bir seçenek hâline getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: makular hole, pars plana vitrektomi, yüz üstü pozisyonu, ortopedik kısıtlılık, superotemporal ILM flap

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-19 [Vitreoretinal Cerrahi]

Retina Dekolmanı Cerrahisi Sonrası Irvine–Gass Sendromu İnsidansı: Kombine ve Psö dofakik Olguların Karşılaştırılması

Ömer Faruk Boğazlıyan, Işıl Kutlutürk Karagöz, Şaban Şimşek

Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Retina dekolmanı cerrahisi komplikasyonları arasında yer alan Irvine–Gass sendromu, hastaların cerrahi sonrası fonksiyonel sonuçlarını belirgin şekilde etkileyebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, kombine veya psö dofakik retina dekolmanı cerrahisi geçiren olgularda gelişen Irvine–Gass sendromunun insidansını ve klinik özelliklerini karşılaştırmalı olarak değerlendirmektir.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmada, Ocak 2024 – Temmuz 2025 tarihleri arasında kliniğimizde retina dekolmanı tanısıyla kombine (Grup 1) ve ya psö dofakik (Grup 2) pars plana vitrektomi (PPV) cerrahisi

uygulanan toplam 76 hastanın 76 gözü değerlendirmeye alındı. Demografik veriler, görme keskinliği, cerrahi özellikleri, swept source optik koherans tomografi (OKT) kullanılarak maküler ödem varlığı ve maküler ödemin gelişme süresi not edildi.

BULGULAR: PPV uygulanan 76 olgunun %51'i (n=39) psö dofakik, %49'u (n=37) ise kombine cerrahi

grubunda yer almaktaydı. Grup 1'in %62,2'si (n=23) ve Grup 2'nin %69,2'si (n=27) erkek olup, cinsiyet

dağılımı benzerdi. Preoperatif görme keskinliği ve göz içi basınçları açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmadı (p=0,50; p=0,61). Her iki grupta da olguların çoğunluğu maküla-off retina dekolmanı ile başvurmuştu (Grup 1: %86,5; Grup 2: %89,7). Ayrıca en sık kullanılan tamponad her iki grupta da C3F8 idi (Grup 1: %51,4; Grup 2: %53,8). Irvine–Gass sendromu insidansı değerlendirildiğinde, Grup 1'de %13 (n=5) ve Grup 2'de %5 (n=2) oranında saptandı; ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi (p=0,8).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Preoperatif görme keskinliği, göz içi basıncı, maküla tutulumu ve kullanılan tamponad türü gibi

temel klinik ve cerrahi özelliklerin benzer olması, maküla ödemi gelişiminin cerrahi yaklaşım türünden

ziyade olguya özgü diğer faktörlerle ilişkili olabileceğini düşündürmektedir. Bulgularımız, retina dekolmanı cerrahisi sonrası Irvine–Gass sendromunun gelişme mekanizmalarını daha net ortaya koymak amacıyla daha geniş örneklemli ve prospektif çalışmalara ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Irvine-Gass, psö dofaki, retina dekolmanı, vitrektomi

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-20 [Glokom]

Primer Açık Açılı Glokom Hastalarında Trabekülektomi Cerrahisinin Schlemm Kanalı Üzerine Morfolojik Etkileri

Esma Büşra Bayramoğlu, Müslüm Toptan

Harran Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açık açılı glokom hastalarında trabekülektomi cerrahisinin, ön segment Optik Koherens Tomografi (ÖS-OKT) kullanılarak Schlemm kanalı (SK) morfolojisine etkisini değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM:ÖS-OKT' de SK' ı görüntülenebilen, trabekülektomi endikasyonu alan 38 primer açık açılı glokom (PAAG) hastasının 38 gözü çalışmamıza dahil edildi. 38 hastanın preoperatif, postoperatif 1.hafta, 1.ay, 3.ay görüntüleri alındı. Her görüntülemeye nazal ve temporal kadrandan görüntü alındı. Schlemm kanalının alanı, koronal ve meridyen çaplarının ölçümü yapıldı. Ölçümler İmage J programı kullanılarak hesaplandı.

BULGULAR:Nazal ve temporal kadrarlarda SK' nın ameliyat öncesi ortalama meridyonel çap uzunluğu $355,95 \pm 34,16$ ve $294,89 \pm 42,3\mu m$ idi. Bu değerler ameliyat sonrası 1. hafta ve 1. ay ziyaretlerinde arttı ve 3. ayda başlangıç seviyesinin altına geriledi ($p<0.001$). Ameliyat öncesi ortalama koronal çap uzunluğu nazal ve temporal kadrarlarda sırasıyla $11,16 \pm 3,77 \mu m$ ve $12,21 \pm 3,71 \mu m$ olarak belirlenmişti. Her iki değerde 1. haftada önemli ölçüde artmış ve daha sonra azalma eğilimi göstermiştir. Ancak son takipte hala ameliyat öncesi değerlerden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0.001$, $p<0.001$). Ameliyat öncesi ortalama SK alan uzunluğu nazal ve temporal kadrarlarda sırasıyla $5336,82 \pm 636,97 \mu m$ ve $4741,47 \pm 877,73 \mu m$ olarak belirlenmiştir. Her iki değerde 1. haftada önemli ölçüde artmış ve daha sonra azalma eğilimi göstermiştir ve son takipte ameliyat öncesi değerlerin altına düştüğü görülmüştür ($p<0.001$, $p<0.001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Postoperatif 1.haftada SK alanı ve çaplarının uzunluğu anlamlı bir şekilde arttı. 1.ay ve 3.ayda ise azaldı. Boyut değişimi özellikle meridyonel alanda gözlemlendi. SK' daki değişimin ilerleyen dönemde refraktif değişime etkisi incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Optik koherens tomografi, primer açık açılı glokom, schlemm kanalı, trabekülektomi

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-21 [Glokom]

Açık açılı glokomda kahook dual blade gonyotomisi ile goniyskopi yardımlı transluminal trabekülotominin bir yıllık cerrahi sonuçlarının karşılaştırılması

Gülşah Gümüş Akgün, Kübra Çağlar, Neşe Alagöz, Tekin Yaşar
SBÜ Beyoğlu göz eğitim ve araştırma hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu retrospektif çalışma, açık açılı glokomlu hastalarda Kahook Dual Blade (KDB) gonyotomisi ile goniyskopi yardımlı transluminal trabekülotominin (GATT) 12 aylık başarı ve güvenilirliğini karşılaştırmayı amaçlamaktadır.

YÖNTEM:Ocak- Haziran 2024 arasında KDB gonyotomisi(23 göz) veya GATT(25 göz) uygulanmış ardışık hastalar çalışmaya dâhil edildi. Tam başarı, ilaçsız olarak 5–18 mmHg arası göz içi basıncı(GİB); aynı GİB aralığının ilaçlı veya ilaçsız sağlanması toplam başarı olarak kabul edildi. Postoperatif fibrin reaksiyonu, hifema ve intra- ya da postoperatif komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR:Ortalama yaş KDB grubunda 60,9± 17,5 yıl, GATT grubunda 58,6± 11,8 yıl idi. İki grup arasında yaş, preoperatif görme keskinliği, GİB ve glokom evresi açısından fark yoktu (tümünde p>0,05). İlk 6 ayda GATT grubunda antiglokomatöz ilaç sayısı daha yüksek, ortalama GİB daha düşüktü (tümünde p<0,05). Toplam başarı oranı KDB grubunda %52,2(12 göz), GATT grubunda %84(21 göz) idi (p=0,01); tam başarı KDB grubunda %17,4(4 göz), GATT grubunda %48(12 göz) idi (p=0,03). İlave glokom cerrahisi KDB grubunda 12 hastada (%52,2), GATT grubunda ise 1 hastada (%4) gerekti (p<0,05). Başarısızlık KDB grubunda %47,8, GATT grubunda %16 idi (p=0,01).

Kümülatif genel başarı olasılığı KDB grubunda 3, 6 ve 12. aylarda sırasıyla %69,5, %65,2 ve %52,2; GATT grubunda ise %92, %88 ve %84 idi. Postoperatif hifema oranı GATT grubunda %68, KDB grubunda ise %13 idi (p<0,01). Her iki grupta da hifema rezolüsyon süresi benzerdi (p=0,9). GATT grubunda bir gözde ön kamara yıkaması gerekmiş olup diğer olgularda gerekmedi. GATT grubunda 12 gözde (%48) postoperatif fibrin reaksiyonu, 3 gözde(%12) ise hipotoni izlendi; KDB grubunda ise hipotoni ya da fibrin reaksiyonu saptanmadı (p<0,01).

TARTIŞMA VE SONUÇ:GATT, 12. ayda KDB'ye kıyasla daha yüksek cerrahi başarı göstermiştir. GATT sonrasında hifema ve fibrin reaksiyonu daha sık görülmekle birlikte, bu komplikasyonlar kendini sınırlayıcı nitelikte olup uzun dönem sonuçları olumsuz etkilememiştir.

Anahtar Kelimeler: Açık açılı glokom, Goniyskopi yardımlı transluminal trabekülotomi, Kahook Dual Blade

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-22 [Glokom]

Açık Açılı Glokomda MVR Bıçak ile 90° İnferonazal Sektörel Gonyotomi: İki Yıllık Sonuçlarımız

Mahmut Asfuroğlu, Cenk Zeki Fikret

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Hafif-orta şiddetteki primer açık açılı glokom (PAAG) ve psödoeksfolyasyon glokomu (PEXG) olan hastalarda mikro-vitreoretinal (MVR) bıçak ile uygulanan 90° inferonazal sektörel gonyotominin etkinlik ve güvenilirliğini değerlendirmek.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmaya, Ağustos 2021 ile Ağustos 2023 tarihleri arasında fakoemülsifikasyon ile kombine gonyotomi uygulanan 32 erişkin hastanın 32 gözü dahil edildi. Ameliyat sonrası 1., 3., 6., 12., 18. ve 24. aylarda göz içi basıncı (GİB), kullanılan antiglokomatöz ilaç sayısı ve cerrahiye bağlı komplikasyonlar kaydedildi. Birincil sonuç ölçütleri, cerrahi sonrası 2. yılda başlangıca göre en az %20 GİB azalması ve ilaç sayısında azalma olarak belirlendi. İkincil sonuç ise, 2. yılda antiglokomatöz ilaçla (kısmi başarı) veya ilaçsız (tam başarı) 19 mmHg'nın altında GİB düzeyine ulaşılması şeklinde tanımlandı.

BULGULAR: Preoperatif dönemde ortalama GİB 30.19 ± 6.30 mmHg ve kullanılan antiglokomatöz ilaç sayısı 3.63 ± 0.66 iken, postoperatif 2. yılda GİB 17.28 ± 4.88 mmHg'ye, antiglokomatöz ilaç sayısı ise 2.31 ± 1.35 'e geriledi. İkinci yılın sonunda hastaların %78,2'sinde hem ≥ 20 'lik göz içi basıncı azalması hem de kullanılan antiglokomatöz ilaç sayısında anlamlı bir azalma saptandı. Cerrahi başarı oranı (tam + kısmi) toplamda %75 olarak belirlenirken, hastaların %15,6'sında (5/32) tam başarı ve %59,4'ünde (19/32) kısmi başarı elde edildi. Subgrup analizinde, PAAG ve PEXG hastaları arasında cerrahi başarı oranları açısından anlamlı bir fark saptanmadı. Mikrohifema en sık görülen komplikasyon olup hiçbir hastada cerrahi müdahale gerektiren bir komplikasyon tespit edilmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Fakoemülsifikasyon ile kombine edilen ve MVR bıçak kullanılarak uygulanan 90° inferonazal sektörel gonyotomi, PAAG ve PEXG hastalarında hem GİB'i hem de tedavide ihtiyaç duyulan ilaç sayısını anlamlı düzeyde azaltmıştır. İki yıllık takip sonucunda, hastaların önemli bir bölümünde filtrasyon cerrahisi gereksinimi ortadan kalkmış veya anlamlı düzeyde gecikmiştir.

Anahtar Kelimeler: gonyotomi, minimal invaziv glokom cerrahisi, primer açık açılı glokom, pseudoeksfolyasyon glokomu

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-23 [Glokom]

Aksiyel Uzunluk Düzeltmesinin RSLT Ölçüm Doğruluğuna Etkisi: Üç farklı OCT Sisteminin Karşılaştırmalı Analizi

Ayşegül Eren, Neslişah Kutlu Uzakgider

Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinal Sinir Lifi Tabakası (RSLT) ölçümleri, glokomda erken tanı ve progresyon takibi için önemli bir yapısal değerlendirmedir. Ancak RSLT değerleri yaş, ırk ve aksiyel uzunluktan (AU) etkilenmekte, glokoma bağlı lokalize hasarın ayırımını zorlaştırmaktadır. Uzun AU'un oluşturduğu optik büyütme etkisi ölçümlerde belirgin artefaktlara yol açarken, farklı OCT cihazlarında kullanılan segmentasyon algoritmaları ve düzeltme yöntemleri cihazlar arası ölçüm farklılıklarını artırır. Bu çalışma, AU'a bağlı ölçüm hatalarının üç farklı OCT sisteminde tanısal doğruluğu nasıl etkilediğini karşılaştırmalı olarak değerlendirmektedir.

YÖNTEM:52 gözün Optovue, Nidek ve Heidelberg cihazlarıyla elde edilen global, superior, inferior, nazal ve temporal kadrant RSLT değerleri ile optik disk (OD) alanı, rim alanı, cup alanı ve dikey/yatay cup-disk oranı gibi OD parametreleri, biyometri ölçümleriyle belirlenen AU değerlerine göre üç gruba ayrılarak cihazlar arasında karşılaştırmalı olarak incelendi.

BULGULAR:RSLT ortalamaları Optovue'de 91.6 μm , Nidek'te 97.5 μm ve Heidelberg'de 98.0 μm olarak bulundu. Uzun AU grubunda global RSLT Optovue'de 80.9 μm , Nidek'te 89.2 μm ve Heidelberg'de 77.1 μm iken, kısa AU grubunda sırasıyla 101.7 μm , 124.7 μm ve 100.3 μm değerleri elde edildi. Nidek, kısa AU grubunda daha geniş rim alanı ve daha düşük cup-disk oranı raporlarken, uzun AU grubunda büyütme düzeltmesinin etkisiyle diğer cihazlara kıyasla daha yüksek RSLT ve daha stabil OD parametreleri sundu. Heidelberg'de AU arttıkça RSLT'deki düşüşün en belirgin olduğu gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Varsayılan AU üzerinden işlem yapılması, gerçek AU yüksek olduğunda RSLT'nin olduğundan daha ince raporlanmasına ve yanlış tanımlara neden olabilmektedir. AU verisinin doğrudan girilerek büyütme etkisinin düzeltildiği algoritmalar daha tutarlı ve artefakta dirençli ölçümler sunmaktadır. Bu nedenle glokom şüphesinde AU'un göz önünde bulundurulması ve AU düzeltilmesi yapabilen OKT sistemlerinin klinik kullanımının yaygınlaşması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: glokom, rslt, oct, aksiyel uzunluk

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-24 [Kontakt Lens]

Kornea Ektazilerinde Özel Tasarım Yumuşak Kontakt Lens Uygulamasının Görsel Performansı: Kon Tipi ve Tomografik Belirteçlerle İlişkisi

Burcu Nurözler Tabakcı, Burçin Kepez Yıldız

SBÜ Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Kornea ektazilerinde özel tasarım yumuşak kontakt lensler, artırılmış konfor ve kullanım kolaylığı sayesinde önemli bir rehabilitasyon seçeneğidir. Bu çalışmada, bu lenslerin görsel performansı değerlendirilmiş ve başarılı uygulamanın kon tipi, ektazi evresi ve tomografik parametrelerle ilişkisi incelenmiştir.

YÖNTEM:Kornea ektazisi tanılı 25 hastanın 35 gözü retrospektif olarak değerlendirildi. Tüm olgularda KeraSoft IC (Ultravision, Birleşik Krallık) lens uygulandı. Korneal morfoloji Sirius Scheimpflug-Placido tomografi sistemi (CSO, İtalya) ile ölçüldü. Analizde K1, K2, maksimum keratometri, korneal astigmatizma, minimal kornea kalınlığı parametreleri kullanıldı. Kon tipi; santral, global, desantral-inferior, pellucid-benzeri ve cerrahi sonrası olarak sınıflandırıldı. Başarı, En İyi Düzeltilmiş Görme Keskinliği (EİDGK)'nde ≥ 2 sıra artış veya final EİDGK'nin $\geq 0,7$ olması şeklinde tanımlandı.

BULGULAR:Hastaların ortalama yaşı $31,16 \pm 10,35$ yıl olup toplam 35 göz değerlendirildi. Ortalama K1 $45,86 \pm 4,85$ D, K2 $50,75 \pm 6,05$ D; astigmatizma $-4,89 \pm 3,60$ D idi. Minimal kornea kalınlığı $436,14 \pm 54,84$ μ m, Kmax ise $59,55 \pm 12,66$ D bulundu. Kon tipleri santral (n=6), global (n=2), desantral-low (n=22), pellucid-like (n=1) ve cerrahi sonrası (n=4) şeklindeydi. Ektazi evrelemesinde gözlerin 2'si evre 1, 10'u evre 2, 6'sı evre 3 ve 16'sı evre 4 olarak değerlendirildi. Belirlenen kriterlere göre 25/35 gözde (%71,4) başarılı lens uygulaması sağlandı. Lens temel eğrileri 8,4-8,8 mm arasında olup etek tasarımları standart (n=29), steep 2 (n=4) ve flat 2 (n=2) olarak dağıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Olguların çoğunluğunu orta ve ileri evre ektazi hastaları oluşturmasına rağmen, özel tasarım yumuşak kontakt lenslerle anlamlı düzeyde görsel iyileşme elde edilmiştir. Bu bulgu, korneal düzensizliğin belirgin olduğu ileri evrelerde dahi uygun hasta seçimi ve doğru lens parametreleri ile bu lenslerin etkili bir rehabilitasyon seçeneği olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: keratokonus, Kornea topografisi, yumuşak kontakt lens

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-25 [Kontakt Lens]

Skleral Lens Uygulamasında Vault Haritalaması İçin Bir Görüntü İşleme Algoritması

Oguz Kaan Kutucu, Burcu Nurözler Tabakcı, Burçin Kepez Yıldız

Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Skleral lens uygulamasında ön segment optik koherens tomografi (AS-OCT) görüntülerinden vault değerini otomatik tespit eden ve haritalayan yeni bir yazılım algoritması geliştirmek.

YÖNTEM:Skleral lens uygulanmış bir hastanın 30 derece arayla alınmış 12 radyal kesit AS-OCT görüntüsü kullanıldı. Algoritma altı aşamadan oluşmaktadır: (1) Median filtre, CLAHE kontrast iyileştirme, eşikleme ve morfolojik closing ile ön işleme, (2) K-means clustering ve kavis takipli algoritma ile lens ön/arka yüzeyi ve kornea ön yüzeyinin tespiti, (3) Cubic spline interpolasyon ve outlier filtreleme, (4) Eğim düzeltmeli vault hesaplama, (5) Ölçek çubuğu tespiti ile otomatik boyut kalibrasyonu, (6) 24 kadranlı spektrum renkli 2D polar harita oluşturma. Görüntü işleme yazılımı python ortamında kodlanmıştır.

BULGULAR:Düşük kaliteli örnek bir görüntüde, 12 görüntünün tamamı işlendi. Lens ön yüzeyi %100, kornea ön yüzeyi %100, lens arka yüzeyi %67 başarı oranıyla tespit edildi. 7 görüntüde (14 kadrant) başarılı vault ölçümü yapıldı (236-469 μ m). 5 görüntüde (10 kadrant, %42) lens arka yüzeyi tespit edilemediği veya bir yarısı başarısız olduğu için ERROR olarak işaretlendi. Eğim düzeltmesi ortalama %0.82 (3.74 μ m) etki gösterdi. Oluşturulan 2D haritada temporal bölgede yüksek (427-469 μ m), inferior bölgede düşük-orta (236-294 μ m) vault saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Geliştirilen algoritma skleral lens vault boşluğunu otomatik, objektif ve hızlı şekilde ölçerek 24 kadranlı spektrum renkli harita oluşturmaktadır. Uygun kalitedeki kesitlerde; manuel ölçümden farklı olarak, magnifikasyon ve yüzey eğriliğinin yanıltıcı etkisinden arındırılmış kantitatif veri sağlayabilmektedir. Vault ölçümü tüm kesit boyunca yapıldığından yine manuel ölçümde ölçüm noktası seçiminden doğacak yanıltıcı sonuçların önüne geçilebilmektedir.

Geliştirilmesi durumunda, skleral lens uygulaması sırasında kontrol için AS-OCT görüntülemesi yapılan hastalarda vault ölçümünü otomatik olarak gerçekleştirebilir ve klinisyenin uygulama başarısını olumlu etkileyebilir.

Anahtar Kelimeler: Skleral lens, vault, optik koherens tomografi, görüntü işleme

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-26 [Kontakt Lens]

Refraktif Cerrahi Adayı Sağlık Çalışanlarında Kontakt Lens Kullanım Alışkanlıkları ve Oküler Konforun İncelenmesi

Zeynep Gizem Bayram, Semih Çakmak, emre altinkurt, Adem Tellioğlu
İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Refraktif cerrahi isteğiyle kliniğimize başvuran kontakt lens kullanan sağlık çalışanlarının kullanım alışkanlıklarını, hijyen uyumunu, riskli davranışları ve oküler konfor düzeyini değerlendirmek.

YÖNTEM:Çalışmaya refraktif cerrahi talebiyle başvuran ve aktif kontakt lens kullanan 28 sağlık çalışanı dahil edildi. Demografik veriler, kontakt lens kullanım özellikleri ve hijyen alışkanlıkları sorgulandı. Kontakt Lens Konforsuzluk İndeksi (CLDI) ve Kontakt Lens Göz Kuruluğu Anketi- 8 (CLDEQ-8) anketleri ile değerlendirildi. CLDI ve CLDEQ-8 anketlerinde yüksek puan almak kontakt lens kullanımındaki konforsuzluk ile ilişkilendirilmektedir. Veriler tanımlayıcı istatistik yöntemleri ile analiz edildi.

BULGULAR:Hastaların 17 'si (%60,7) kadın, 11'i (%39,3) erkekti. Olguların 21'i (%75) aylık veya 15 günlük kontakt lens kullanıyordu. Ortalama yaş $28 \pm 1,9$ (26-31) idi. Olguların 16'sı (%57) lensle uyuduğunu, 20'si (%71) duş sırasında ve 20'si (%71) havuz/denizde lens kullandığını bildirdi. Oküler yakınma sıklığı %71 olup, bu olguların yalnızca %25'i göz hekimine başvurmuştu. Ortalama CLDEQ-8 skoru 15, ortalama CLDI skoru 8 olarak saptandı. Bu veriler, hasta grubunda orta-yüksek düzeyde oküler konforsuzluk bulunduğunu göstermektedir. CLDI ve CLDEQ-8 skorları arasında orta düzeyde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon izlenmektedir ($r \approx 0.52$, $p \approx 0.004$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Refraktif cerrahi adaylarında kontakt lens kullanım alışkanlıklarının ve oküler konforun değerlendirilmesi klinik açıdan önemlidir. Çalışmamızda riskli davranışların ve subjektif oküler yakınmaların sık olduğu izlenmiş, bu durum cerrahi öncesi oküler yüzey değerlendirmesinin önemini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: kontakt lens, refraktif cerrahi, oküler yüzey

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-27 [Kornea]

Genç Erişkinlerde Günlük Ekran Süresinin Konjonktival Hiperemi ve Mikrovasküler Yapılar Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Emine Betül Akbaş Özyürek, Zehra Söylemez

T.C. İstanbul Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Günlük ortalama ekran süresi ile konjonktiva hiperemisi ve mikrovaskülarizasyonu arasındaki ilişkinin objektif görüntü analizi ve ön segment optik koherens tomografi anjiyografiyle (OKTA) değerlendirilmesi amaçlandı.

YÖNTEM:Çalışmaya 18-35 yaş arası 35 sağlıklı gönüllünün sağ gözleri dahil edildi.Günlük ortalama ekran süresi akıllı telefonların yerleşik kayıtlarından elde edildi.Günlük ortalama ekran süresi medyan değer in altında olanlar (<5,8 saat) Grup 1;üzerinde olanlar (≥5,8 saat) Grup 2'yi oluşturdu.Standart ön segment fotoğraflarında, ImageJ yazılımıyla seçilen 5 mm çaplı perilimbal dairesel ölçüm bölgesinde, renk bileşeni ayırma yöntemiyle temporal ve nazal konjonktiva kızarıklık indeksi (KI) hesaplandı.Aynı bölgeye karşılık gelen temporal ve nazal konjonktivadan 6 mm limbus planında alınan ön segment OKTA (TowardPi BMizar,Beijing,China) görüntülerinde seçilen,5 mm çaplı dairesel alandan elde edilen nazal ve temporal kadran damar yoğunluğu (DY),damar uzunluğu yoğunluğu (DUY) ile akım alanı (AA) değerleri kaydedildi.Tüm parametreler gruplar arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR:Grup 1'de ortalama yaşı 28.24 ± 5.09 olan,17 olgu; Grup 2'de ortalama yaşı 23.22 ± 4.56 olan,18 olgu yer aldı.Gruplar cinsiyet açısından benzerdi.Grup 2'de yaş ortalaması Grup 1'den anlamlı düşüktü ($p=0.008$).Günlük ekran süresi ile yaş arasında anlamlı negatif korelasyon saptandı ($r = -0.42$, $p = 0.01$).Nazal KI Grup 2'de daha yüksek idi ($p = 0.089$).Nazal OKTA'da;temporal kadran DY,tüm alan DY ve nazal kadran DUY Grup 2'de daha düşüktü (sırasıyla $p = 0.073$, $p = 0.084$, $p = 0.076$).Ancak bu farklar istatistiksel anlamlılık düzeyine ulaşmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamız günlük ekran süresinin özellikle nazal konjonktiva kızarıklığında artış ve nazal mikrovasküler parametrelerde azalma ile ilişkili olabileceğini göstermektedir.Bu bulgular,nazal konjonktivanın ekran maruziyetine bağlı oküler yüzey stresine daha duyarlı olabileceğini düşündürmektedir.Bu ilişkinin doğrulanması için daha geniş örneklemli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Dijital göz yorgunluğu, konjonktival hiperemi, optik koherens tomografi anjiyografi

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-28 [Kornea]

Kuru Gözde Tetikleyici Mekanizma Olarak Bakteriye Protein-Göz Proteini Moleküler Mimikri: TM-align ve HLA Docking Temelli İmmünoinformatik Bir Analiz

Gizem Genç¹, Işıl Kutlutürk Karagöz¹, Burcu Nisa Özmenteşe², Yasin Polat³, Mücahit Kaya⁴, Melisa Karşlıoğlu⁵

¹Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

²Haliç Üniversitesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik, İstanbul

³İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Biyomühendislik, İstanbul

⁴A&D Genetik Hastalıklar Değerlendirme Merkezi

⁵SBÜ Hamidiye Uluslararası Tıp Fakültesi; Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bağışıklık sistemi, patojenik proteinler ve göz proteinleri arasındaki farkı ayırt edemediğinde, yüzey epitel hücrelerine saldırarak gözyaşı film tabakasının bozulmasına ve kuru göz semptomlarının gelişmesine neden olur. Bu çalışmada, insan gözü proteinleri ve bakteri proteinleri karşılaştırılarak moleküler mimikri özelliği gösteren proteinler belirlenip, kronik inflamasyon ve otoimmün yanıtlar aracılığıyla kuru göz gelişimi ile ilişkisini göstermek amaçlanmaktadır.

YÖNTEM:Toplam 262 insan gözü proteini ve Staphylococcus aureus ile Staphylococcus epidermidis dahil 49 bakteri proteini, yapısal benzerlik için TM-align algoritması ile analiz edildi. Seçilen peptitler, HLA allelleri ile docking çalışmaları kullanılarak üç boyutlu olarak doğrulandı.

BULGULAR:Elde edilen 8.551 anlamlı eşleşmenin dizisel değil yapısal olduğu izlendi.Bakteri kökenli proteinlerin en yüksek afiniteye (düşük IC₅₀ skoruna) sahip olan 100 tanesi belirlendi.

İmmünoinformatik analizlerle, bu peptitlerin T hücresi epitop tanınması için güçlü adaylar olduğu, bağışıklıktan kaçma, kronik inflamasyon ve otoimmün yanıtlarla ilişkilendirilebilir olduğu görüldü.

Docking sonuçları ile bağlanma enerjisi (ΔG), hidrojen bağları, hidrofobik temaslar, çapa pozisyonları, MHC bağlanmaları ve peptidin optimal oryantasyonu gösterildi, yüksek cluster density ve düşük RMSD değerleri ile güçlü ve stabil bağlanmalar saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bakteriyel proteinlerin göz proteinleriyle yapısal mimikri yoluyla etkileşebileceği ve T hücresi aracılı sitokin yanıtlarını tetikleyerek otoimmün veya inflamatuvar süreçlere katkıda bulunabileceği gösterilmektedir.Kuru gözdeki kronik inflamatuvar sürecin bu yolla tetiklenebileceği düşünülmektedir.Bu durum kuru göz patogenezi anlamak için bir çerçeve sunar ve gelecekteki terapötik epitop tasarımları için temel oluşturabilir.

Anahtar Kelimeler: Bakteriye Proteinler, İmmünoinformatik, İnsan Oküler Proteinleri, Moleküler Mimikri, Oküler İnflamasyon, T-Hücre Epitopu

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-29 [Kornea]

Korneal hastalıklarda genetik bulgular: Keratokonus olgularında gen-fenotip ilişkisi

Esra Kızıldağ Ozbay¹, Berna Dogan¹, Baris Paksoy², Ayse Cengiz Ünal¹

¹Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Antalya

²Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Genetik Kliniği, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus, korneal stromanın ilerleyici incilmesi ve düzensiz astigmatizma ile seyreden multifaktöriyel bir hastalıktır. Güncel çalışmalar, çevresel etkenlerden çok genetik yatkınlığın belirleyici olduğunu göstermektedir. Kollajen organizasyonu, hücre adezyonu ve stromal bütünlükten sorumlu genlerdeki mutasyonlar korneal biyomekanik zayıflığa yol açabilir. Bu çalışmada, keratokonus tanılı olgularda tüm ekzom dizileme (WES) yöntemiyle saptanan genetik varyantlar incelenmiş ve gen-fenotip ilişkisi değerlendirilmiştir.

YÖNTEM:Kliniğimizde keratokonus tanısı almış, aile öyküsü bulunmayan 35 sporadik hasta dahil edildi. Periferik kandan alınan DNA örneklerine tüm ekzom dizileme (WES) uygulandı. Analiz, korneal bütünlükle ilişkili genleri (TGFB1, COL17A1, PAX6, SLC4A11, VSX1, ZNF469, CHST6, UBIAD1, TACSTD2, KRT3, ADAMTS18, BEST1 vb.) kapsayacak şekilde yapıldı. Elde edilen varyantlar literatür ve genom veri tabanlarıyla karşılaştırılarak “patolojik”, “olası patolojik” veya “novel (yeni)” olarak sınıflandırıldı. Klinik veriler topografi, korneal kalınlık ve fenotipik özelliklerle karşılaştırıldı. Bu analiz, genişletilmekte olan çalışmanın ilk hasta grubuna ait ön bulguları içermektedir.

BULGULAR:35 hastanın 13’ünde (%37) en az bir genetik varyant saptandı; iki olguda birden fazla mutasyon bulundu. Tespit edilen 15 varyanttan 10’u novel mutasyonlardı. Birden fazla mutasyon TGFB1, COL17A1 genlerinde saptandı. TGFB1 mutasyonları stromal opasite ve kristal benzeri birikimlerle, COL17A1 mutasyonları tekrarlayan epitel erozyonlarıyla, ZNF469 ve VSX1 varyantları ise korneal incelme ve keratokonus progresyonu ile ilişkili bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bulgular keratokonusun çevresel etkenlerin yanı sıra genetik faktörlerle de ilişkili olduğunu göstermektedir. Stromal matriks, kollajen organizasyonu ve epitel-stroma bağlantı genlerindeki mutasyonlar, korneal biyomekanik zayıflığın temelinde yer alabilir. Genetik analiz, tanısal doğruluğu artırarak cerrahi planlama ve aile taramasına klinik katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Korneal biyomekanik, TGFB1, COL17A1 gen mutasyonu, Tüm ekzom dizileme (WES)

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-30 [Kornea]

Pediatric Keratokonusta Keratoplasti Sonrası Uzun Dönem Korneal Topografi ve Aberometri Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Onur Dağ, Çisil Erkan Pota, Yusuf Ayaz, Mustafa Ünal

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus (KK) nedeniyle keratoplasti(KP) uygulanmış pediatrik yaş grubundaki hastaların postoperatif uzun dönem takiplerinde korneal topografi ve aberasyon sonuçlarının değerlendirilmesi

YÖNTEM:2004-2023 yılları arasında Akdeniz Üniversitesi Göz Hastalıkları polikliniğinde KK nedeniyle KP yapılan pediatrik yaş grubundaki hastaların son muayenesindeki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK),yaş,cinsiyet, greft sağkalımı,kornea topografisindeki (Pentacam Oculus Optikgeräte GmbH, Wetzlar, Germany) keratometri, santral kornea kalınlığı(CCT),en ince kornea kalınlığı(TCT) ve korneal aberometri ölçümleri değerlendirildi

BULGULAR:Çalışmaya keratoplasti sonrası sütür alımı tamamlanmış ve KP üzerinden en az 2 yıl geçmiş 48 göz dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması $14,1\pm2,5(9-18)$ yılıdır.35 (%72,9)'i erkek,13 (%27,1)'ü kadındır.Kullanılan trepan çapı ortalama $7,55\pm0,1$ mm; donör kornea çapı $7,82\pm0,14$ mm idi.Preoperatif EİDGK $0,94\pm0,46$ logMAR (logarithm of the minimum angle of resolution) iken postoperatif $0,28\pm0,3$ logMAR'dı. Takip süresi ortalama 100 ± 36 aydır.Son muayenede Keratometri (K) 1 ortalaması $43,6\pm3$ D; K2 değeri $51\pm3,7$ D; ortalama K değeri $46,9\pm3$ D; korneal astigmatizma $7,4\pm4,3$ D idi.Ortalama CCT 586 ± 100 µm; ortalama TCT $544\pm46,3$ µm idi.Aberometri değerlerinde ortalama total aberasyon $12,9\pm5,5$; düşük sıralı aberasyon $12,2\pm5,2$;yüksek sıralı aberasyon $4\pm1,9$;trefoil $1,5\pm0,8$; koma $2,5\pm1,8$ ve sferik aberasyon $0,62\pm0,8$ 'di.Derin anterior lameller keratoplasti ve penetran keratoplasti yapılan hastalar arasında keratometri,aberometri değerleri ve EİDGK açısından anlamlı farklılık saptanmadı($p>0.05$). Toplam 5 hastada postoperatif glokom ve 1 hastada greft reddi gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pediatric yaş grubunda KP cerrahisi ve takibi,greft reddi riski ve ambliyopi olasılığı nedeniyle zor bir prosedürdür. Cerrahi için doğru zamanlama, ve uygun postoperatif takip ile karşılaşılabilecek komplikasyonların en aza indirilmesinin,cerrahi başarı ve görsel rehabilitasyon için çok büyük öneme sahip olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: aberometri, derin anterior lameller keratoplasti, korneal topografi, pediatrik keratokonus, penetran keratoplasti

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-32 [Kornea]

Yetişkinlerde Meibomian Bez Yapısı ile Vücut Kitle İndeksi Arasındaki İlişki

Gülce Gököz Özışık¹, Mustafa Duran¹, Esin Göçmen¹, Sabriye Bolat²

¹Hitit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Çorum

²İslahiye Devlet Hastanesi, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı sağlıklı erişkin popülasyonda, beden kitle indeksi ile meibomian bez yapı ve işlevi arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır.

YÖNTEM:18-50 yaş aralığında sağlıklı yetişkinler dahil edildi. Tam oftalmolojik muayene yapıldı. Hastalardan Sirius (CSO, Florence, Italy) topografi cihazı ile meibomian bez görüntüleri alındı. Hastaların vücut kitle indeksi, Schirmer testi, gözyaşı kırılma zamanı, Ocular surface disease indeksi hesaplandı. Hastalar vücut kitle indeksine göre gruplara ayrıldı (underweight, normal kilolu, overweight, obez). Üst kapak meibografi görüntüleri üzerinden meibomian bez kaybı, meiboscore ve distorsiyon derecelendirmesi belirlendi. Değerlendirilen parametreler gruplar arasında karşılaştırıldı. Vücut kitle indeksi ve meibomian bez yapısı arasındaki ilişki değerlendirildi.

BULGULAR:Bu çalışmaya yüz kırk hasta dahil edildi. Normal kilolu ve overweight grupları arasında Schirmer testi açısından anlamlı fark vardı ($p=0,01$). Underweight ve overweight arasında meibomian bez kaybı açısından anlamlı fark vardı ($p=0,002$). Meiboscore underweight ve normal kilolu gruplar arasında ($p=0,002$), underweight ve overweight grupları arasında ($p=0,001$) anlamlı farklı idi. Gruplar arasında distorsiyon derecelendirmesi açısından anlamlı fark yoktu ($p=0,128$). Vücut kitle indeksi ile meiboscore arasında pozitif korelasyon mevcuttu ($r: 0,171$, $P=0,044$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma sağlıklı erişkinlerde beden kitle indeksi ile meibomian bez yapı ve işlevi arasındaki ilişkiyi göstermiştir. Bu çalışmada vücut kitle indeksi arttıkça meibomian bez kaybının arttığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: meibografi, meibomian bez, vücut kitle indeksi

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-33 [Kornea]

DMEK Cerrahisi Geçirmiş Gözlerde Nd:YAG Kapsülotominin Greft Endotel Hücre Morfolojisi, Santral Kornea Kalınlığı ve Göz İçi Basıncı Üzerine Etkisi

Erdi Karadağ¹, Dilber Çelik Yaprak¹, Burak Tanyıldız²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

²Acıbadem Kartal Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:DMEK cerrahisi geçirmiş gözlerde uygulanan Nd:YAG kapsülotominin göz içi basıncı, kornea kalınlığı ve endotel hücre parametreleri üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

YÖNTEM:Bu retrospektif gözlemsel çalışmaya, Nd:YAG kapsülotomi yapılan DMEK cerrahisi geçirmiş 29 göz ile kontrol grubunda yer alan psö dofakik 28 göz dahil edildi. Her iki grupta Nd:YAG öncesi ve sonrasında 1. saat, 1. hafta ve 1. ayda ölçülen aplanasyon tonometrisi ile göz içi basıncı (GİB), speküler mikroskopi (EM-4000, TOMEY, Japan) ile endotel hücre sayısı (EHS), hekzagonalite (HEX) ve hücresel değişkenlik (CV), ayrıca korneal topografi (Sirius, CSO, Italy) ile santral kornea kalınlığı (SKK) değerleri kaydedildi. Bu parametrelerin zamana bağlı mutlak ve yüzde değişimleri iki grup arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR:Nd:YAG kapsülotomi öncesi DMEK grubunda EHS 1380.0 ± 236.9 hücre/mm², CV % 43.80 ± 11.13 , HEX % 36.53 ± 9.5 , GİB 10.73 ± 3.5 mmHg, SKK 559.27 ± 52.2 µm; kontrol grubunda EHS 2134.9 ± 311 hücre/mm², CV % 38.67 ± 4.44 , HEX % 43.83 ± 4.7 , GİB 14.42 ± 2.43 mmHg, SKK 534.33 ± 32.7 µm idi. Lazer sonrası 1. ay EHS, DMEK grubunda 1288.13 ± 232.12 hücre/mm², kontrol grubunda 2109.25 ± 304.26 hücre/mm² idi. 1. ayda EHS'de azalma DMEK grubunda 91.87 hücre/mm² (%6.76) ($p < .0001$), kontrol grubunda 25.67 hücre/mm² (%1.18) ($p = .001$) olup her iki grupta da anlamlıydı. CV, DMEK grubunda 1. ayda anlamlı artarken ($p < .0001$), kontrol grubunda değişiklik anlamlı değildi ($p = 0.878$). 1. ay HEX, DMEK grubunda anlamlı azaldı ($p = .022$), kontrol grubunda anlamlı değişmedi ($p = .27$). 1. ayda gruplar arasında EHS ve CV değişimleri DMEK grubunda anlamlı daha yüksekti ($p < .0001$ ve $p < .005$), HEX değişimi anlamlı değildi ($p = .25$). 1. ay SKK ve GİB değişimlerinde iki grup arasında anlamlı fark yoktu ($p = .73$ ve $p = .08$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Nd:YAG lazer kapsülotomi sonrası 1. ayda endotel hücre kaybı ve CV artışı DMEK grubunda daha fazladır. Bu nedenle DMEK geçiren hastalarda lazer sonrası takiplerde speküler mikroskopi ile endotel sayısı ve hücre morfolojisinin izlenmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: DMEK, endotel hücre sayısı, Nd: YAG kapsülotomi, speküler mikroskopi

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-34 [Kornea]

Penetran Keratoplasti Sonrası Travmatik Korneal Dehisans: Ön ve Arka Segment Hasarlarının Görsel Prognoza Etkisi

Ekrem Çelik¹, Berk Kadir Kaynar², Evrim Polat³

¹Tekirdağ Olgun Göz Tıp Merkezi, Göz Hastalıkları Bölümü, Tekirdağ

²Şırnak İdil Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü, Şırnak

³İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:GİRİŞ-AMAÇ: Penetran keratoplasti (PK) sonrası graft-host hattı uzun yıllar boyunca biyomekanik olarak zayıf kalmakta ve düşük enerjili travmalar dahi tam kat dehisansa yol açabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, PK sonrası travmatik korneal dehisans olgularında travma mekanizmasını, ön ve arka segment hasarlarını ve görsel prognozu değerlendirmektir.

YÖNTEM:YÖNTEM: Mart 2018–Ocak 2024 arasında PK sonrası travmatik tam kat korneal dehisans nedeniyle acil cerrahi uygulanan 15 hastanın geriye dönük olgu serisi incelendi. Demografik veriler, travma tipi, nakil-travma arası süre, OTS, hifema, iris ve lens bulguları, retina dekolmanı (RD), vitreus hemorajisi ve son görme keskinliği değerlendirildi.

BULGULAR:BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması 56,7 yıl olup %73,3'ü erkekti. Nakil-travma arası süre ortalama 6,4 yıldır. Travmaların %86,7'si ev içinde meydana geldi ve en sık neden düşmeydi. Tüm olgularda hifema mevcuttu; iris prolapsusu %40, iris dokusu kaybı %20 idi. Lens bütünlüğü %46,7 hastada korunmuşken, %33,3'ünde IOL dislokasyonu ve %20'sinde travmatik katarakt izlendi. RD oranı %46,7 olup, RD (+) olgularda final görme belirgin olarak daha düşük bulundu. Ortalama final görme 1,79 logMAR idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Tartışma ve SONUÇ: PK sonrası travmatik dehisans çoğunlukla düşük enerjili ev içi travmalarla ortaya çıkmakta, ancak yüksek oranda RD ve lens/iris yaralanmaları ile ciddi görsel kayba yol açmaktadır. Preoperatif görme düzeyi daha iyi olan ve RD gelişmeyen olgularda son görme sonuçları anlamlı derecede daha iyidir. PK sonrası hastalarda uzun dönem travma riskine yönelik farkındalığın artırılması ve koruyucu önlemlerin vurgulanması kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Penetran Keratoplasti, Korneal Dehisans, Görsel Prognoz, Retina Dekolmanı

TOD 47.

KIŞ SEMPOZYUMU

Tüm Yönleriyle Refraktif Cerrahide Güncel Konular

16-18 Ocak 2026

Cornelia Diamond Hotel & Kongre Merkezi, Belek / Antalya

SS-35 [Kornea]

Derin Anterior Lameller Keratoplasti Sonrası Göz İçi Basınç Yüksekliği Gelişen Gözlerdeki Risk Faktörlerinin İncelenmesi

Yonca Asfuroglu¹, Osman Ekşioğlu², Emine Esra Karaca², Mahmut Asfuroglu¹, Ozlem Evren Kemer²

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmadaki amacımız, derin anterior lameller keratoplasti (DALK) sonrası göziçi basınç (GİB) yüksekliği gelişen gözlerde prevalans, oküler risk faktörleri ve tedavi yaklaşımını değerlendirmektir.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışmada, 2019-2025 yılları arasında DALK uygulanan 180 hasta arasından postoperatif dönemde GİB yüksekliği/glokom gelişen 31 hastanın 31 gözü çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların demografik özellikleri, oküler risk faktörleri, DALK endikasyonları, cerrahi yöntem (hava kabarcığı/lameller diseksiyon), cerrahi sonrası çift ön kamara varlığı, pupil bloğu gelişimi, topikal steroid kullanımı, pik ve regüle GİB değerleri, preoperatif ön kamara derinliği (ÖKD) ve volümü (ÖKV), antiglokomatöz ilaç/cerrahi gereksinimi, görsel iyileşme ve ortalama takip süresi incelenmiştir.

BULGULAR:Hastaların demografik ve oküler bulguları Tablo 1'de gösterilmektedir. DALK sonrası takiplerde 31 gözde (%17,2) GİB yüksekliği saptanmıştır. Postoperatif dönemde, pik GİB değeri $30,51 \pm 6,48$ mmHg olarak ölçülmüştür. GİB kontrolü için kullanılan topikal antiglokomatöz ilaç sayısı ortalama $1,74 \pm 1,09$ iken bir hastaya trabekülektomi uygulanmıştır. Preoperatif ÖKD azaldıkça cerrahi sonrası GİB yüksekliğinin daha erken dönemde geliştiği gözlenmiştir ($p=0.01$). Preoperatif ÖKV azaldığında ise GİB regülasyonu için gereken topikal ilaç sayısının arttığı tespit edilmiştir ($p=0.01$). Ek olarak postoperatif dönemde topikal deksametazon kullananlarda da GİB yüksekliğinin daha erken dönemde geliştiği izlenmiştir ($p=0.03$). DALK sonrası görme seviyelerinin anlamlı olarak arttığı gözlenmiştir (preoperatif 1.48 ± 0.61 , postoperatif 0.59 ± 0.43 , LogMar, $p<0.001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Preoperatif ön kamara darlığı ve postoperatif topikal deksametazon kullanımı, DALK sonrası GİB yüksekliği açısından önemli risk faktörleridir. Çoğu olguda medikal tedavi ile regülasyon sağlansa da, tanımlanan bu etmenlere yönelik proaktif yaklaşımlar DALK cerrahisinin uzun dönem görsel ve klinik sonuçlarını iyileştirmeye katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: DALK, göz içi basınç yüksekliği, ön kamara derinliği, deksametazon

